

TEMA: TOMATER

■ ■ Kasserersamlinga til RV 11.-12. mars var ei lenge venta samling for partiet sine økonomi-ansvarlege. Partisekretæren kjem no med framlegg til eit betre økonomiarbeid sentralt og lokalt.

SIDE 4

■ ■ Frå 1. januar 2000 har det formelt vore mogleg å få innsyn i mappa di. Men lova har fleire hol og rettleiinga er dårleg. Ei gruppe aktivistar har danna Innsyn 2000 for å gje hjelp til sjølvhjelp.

SIDE 11

■ ■ RVarar har ofte mykje på hjartet sitt, og fleire av dei skriv innlegg til Opprør. Jan Hårstad, Erik Ness og Olaf Svorstøl gjer sitt for å rydde opp i kva som eigentleg er venstresida.

SIDE 12-13

Opprør

Medlemsblad for Raud Valallianse

NR 2 2000

Dette nummer:

Gjøvik

Tomatpartiet

Skottland

RV sine inntekter

Herbert Marcuse

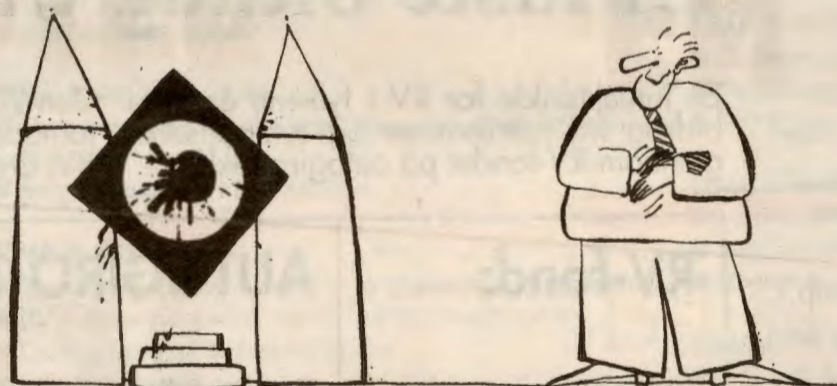
Ordskitte

Returadresse:

11720
Gudmund Dalsbø
Dramsvn. 1
9009 TROMSØ

C-BLAD

STEM TEGEN

STEM SP

"Stem motstrøms – Stem Sosialistpartiet"

Utover 1990-tallet har det vokst frem en rekke nye sosialistiske partier i Europa. De kommer fra vidt forskjellige tradisjoner, fra maoister og marxist-leninister til trotskister og moskvakommunister.

Som en tommelfingerregel har de 2-5% oppslutning. Stort sett er det 1960-tallets venstregrupper som har klart å bryte gjennom og bli til «virkelige partier», ofte gjennom stiftelsen av samlingspartier.

Ved den forrige EU-avstemningen i 1994 var det delvis sant at venstresiden i Europa enten ikke var opptatt av EU eller til og med var for EU. Det er ikke lenger sant.

Hva betyr dette for kampen mot nyliberalismen, mot EU-tilpasning og mot fremtidens kriger? Denne gangen ser Opprør på Skottland og Nederland.

<http://www.rv.no> - den revolusjonære heimesida for deg!

OPPRØR

MEDLEMSAVIS FOR RAUD VALALLIANSE

BLADSTYRAR: Bjarke Friborg
BLADSTYRE: Finn Olav Rolijordet,
Åse Løvgren, Else-Merete Thyness

BLADBUNAD: Bjarke Friborg
TRYKK: Avistrykk Oslo

ADRESSE:
Osterhausgate 27, 0183 Oslo.
TELEFON: 22 98 90 54
TELEFAKS: 22 98 90 55
E-POST: oppror@rv.no

Stoffrist for neste Opprør: **3.4.00**

Stol på egne krefter

Kasserersamlinga til RV 11.-12. mars var ei lenge venta samling for partiet sine økonomiansvarlege. På sakskartet var mellom anna RV sine eigeninntekter, som i dag berre er ein liten del av vår totalinntekt. Samlinga var særst nyttig og framoverretta. Men den synte og det vi alle veit, men kanskje ikkje heilt har tatt innover oss: RV er avhengig av pengar frå staten.

På 70-talet stod RV knallhardt på å ikkje ta mot pengar frå statsmakta, og var like hardt mot samrøret mellom fagrørsla og Ap. 25 år seinare er situasjonen delvis endra på begge punkt. RV får i dag mange pengar frå både stat og kommune, pengar som i framtida kan og vil ta slutt. Og sjølv om samrøret mellom Ap og fagrørsla framleis er sterkt – særleg på topplanet – er banda mellom LO og Ap meir svekkja – særleg på grunnplanet. Partistønad frå fagrørsla går ikkje berre til Ap, kanskje går den til SV i tillegg.

Med andre ord vil RV gjerne ta imot pengar frå den borgarlege staten, men ikkje frå arbeidarklassen sine egne organisasjonar. RV har og lågare kontingent for folk i arbeid enn Raud Ungdom. Dette henger ikkje på greip. RV må sjølv sagt vere avhengig av sine medlemmar, og av at folk faktisk vil satse på eit kollektivt prosjekt for sosialisme. Mange gjer mykje gratisarbeid som aktivistar, mens andre har opna sin lommebok. Men det monner først skikkeleg dersom det blir kollektive løysingar som til dømes høgare kontingent for alle, gradert ut frå inntekt.

Bjarke Friborg

Røde Fane nr. 00/1

Innhold:

- Leder: Turid Horgen og Hanne Wilhelm: Kvinnejournalen mot 25 år
- Jorun Gulbrandsen: Finnes det oppvaskgener?
- Finn Sjøe: Stalinisme i Norge
- Kjersti Ericsson: Friggjøring og gjenskaping av undertrykking
- Sissel Henriksen: Internasjonal kvinnehandel – vår tids slavehandel
- Reidun Heiene: Politisk makt – ikke forbrukermakt (Fra Seattle)
- Miljødebatten fortsetter

Røde Fane kommer med minst fire nummer i året. Du blir abonnent ved å sende kr.180 til Røde Fane, PB. 124, 3251 Larvik

Gi faste bidrag til RV!

En inntektskilde for RV i fylkene er faste bidrag fra medlemmer og sympatisører gjennom RV-fondet på autogirotrekk

Den 20. i hver måned trekkes beløpet automatisk fra din konto. Fyll ut og send til: RV, Osterhausgt. 27, 0183 OSLO.

RV-fond:

fullmakt

Avtale-ID
Postgiro 0825 0402601
Bankgiro 1607 8772046

AUTOGIRO-TREKK

Eg gjev fullmakt til å belasta min konto for faste bidrag. Beløpet er:

kr. _____ pr. måned inntil eg melder frå.

Belast min konto:

Stad/dato

Underskrift frå kontoeigar

Foto: Klassekampen

Bli med på innvandrerkonferanse!

6.-7. mai arrangerer RVs innvandrerutvalg helgeseminar i Oslo. Er du innvandrer, norsk eller bare interessert – dette blir en viktig samling for alle uansett bakgrunn. Med emner som kvinnekamp i innvandrer miljøer, rasisme på arbeidsplassen og mye mer er det duket for debatt!

Det blir god tid til diskusjon av de seks tema som blir tatt opp. Seminaret skal rettes inn på forslag som gjør at deltakerne har noe å jobbe videre med, parlamentarisk og utenom parlamentarisk. Det nøyaktige programmet er enda ikke ferdigspikret, men følger disse linjene:

TEMA A: INTEGRASJON

- Dialog som premiss for integrering (den «røde tråden» for seminaret)
- Integreringsarbeid i kommunene

TEMA B: ARBEIDSLIV

- Sosialistisk analyse av «import av utenlandsk arbeidskraft»
- RV = det eneste partiet som er imot innvandringstopp
- Undergraving av faglige rettigheter
- Utnyttelse/undertrykking av utenlandske arbeidere når det passer norsk kapitalisme

TEMA C: KVALIFISERING

- Kvalifisering/fagutdanning av innvandrere for å få bedre sta-

tus i det norske samfunnet.

- Faglige organisasjoners ansvar
- Hvilke økonomiske og politiske tiltak?

TEMA D: RELIGION OG SKOLEN

- Grunnskoletilbud til innvandrerbarn
- Problemområdet språk-kristendom-morsmål
- RVs kamp mot KRL-faget.

TEMA E: RASISME

- I arbeidslivet
- I dagliglivet
- Høyrepopulismen på fremmarsj i Europa

TEMA F: KVINNER

- Politisering av innvandrerkvinner: RV må erobre denne gruppen!!!!!!
- Undertrykking/vold
- Seksualitet
- Morsrolle

meld deg på RVs nettliste:
finnolav@newmedia.no

Smått og godt i RV

Årsmøtene

Oslo RV har hatt årsmøte og Eivind Hovig er valgt til ny leder. I Østfold fortsetter fylkesstyret som et «representantskap» fra 5 aktive lokallag med Anne Steinsland som koordinator. Nordland skal ha årsmøte 25. mars og leder Gunnar Aarstein har bedt om avløsning. Oppland skal ha møte den 23. mars og Michael Hall fortsetter frolig som leder. I Skien er Anne Kongstein Flatha valgt til ny leder.

Genmataksjonen

For de som er interessert i kampen mot genmat, anbefales det å abonnere på Gennytt fra «aksjon for mat og miljø». Dette gjøres via hjemmesidene til Miljøheimvernet eller å sende en epost til gennytt@miljohv.no

Nytt hefte 1

Kristine Mollø-Christensen, tidligere internasjonal sekretær i RV, og Trond Sæbø Skarpeteig fra FIAN, har skrevet en rapport som RV har utgitt med støtte fra Norad. «Hvilken effekt vil en multilateral investeringsavtale ha på Indene i Sør. India som eksempel.» Det er med andre ord MAI-avtalen som vurderes. Heftet inneholder også en artikkel av Helge Christie om WTO. Heftet kan kjøpes enkeltvis. Det inngår nå også i studiesirkelen «Samfunnet i dag».

Nytt hefte 2

Innledningene fra RV sin kvinnekongress i 1998 har foreligget en stund i et hefte fra Trondheim RV. Nå har vi dem også på partikontoret og de kan bestilles hos oss. Innhold: Lise Lien og Astri Holm: Feminisme, marxisme, humanisme. Janne Bromseth: Om det rosa teppet.

Nytt hefte 3

AKP har også utgitt et hefte om kvinnepolitikk. «Rød feminisme» er skrevet av AKP-leder Joran Gulbrandsen.

Nytt hefte 4

Kampen mot fusjoner og privatisering av kommunale kraftselskap pågår for fullt. Vi samler nå noen artikler, fakta og argumenter i ei lita «Kraftkokebok». Alle heftene kan bestilles på sentralbordet, 22 98 90 50.

Nyansettelser

Andreas Grimsæth, er ansatt i en midlertidig administrativ stilling på sentralbordet. Han vil være der fram til 1.6., hver dag fra kl 09.00-15.00. Stine Akre er ansatt på RV-kontoret i Bergen og jobber for både Hordaland RV og Bergen RV.

Vi må øke egeninntektene!

Rød Valgallianse er betalt av staten. Av en total omsetning i partiet sentralt på rundt 4 millioner, kommer en alt for liten del fra egeninntekter. Dette må det gjøres noe med. En nylig avholdt kassererkonferanse diskuterte egeninntektene.

Det er et paradoks at det revolusjonære partiet RV faktisk er økonomisk avhengig av den borgerlige staten sine økonomiske bevilgninger til partier. Dette er våre viktigste inntektskilder:

- stemmestøtte, gruppe- og representantstøtten
- fylkes- og kommunale bevilgninger
- beinpenger
- støtten til medlemsavisa

Når/dersom disse statsmidlene opphører, vil nok ikke vår aktivitet opphøre, men det vil ha noen viktige konkrete følger på kort sikt. Utgivelse av medlemsavis, ansatte på kontoret osv. vil være truet. Partiaktiviteten må opprettholdes på frivillig innsats, med økt arbeidsinnsats eller økt bidrag fra medlemmene. Noen syns kanskje at en slik utvikling bør partiet gå i retning av uansett. Og det er klart: med økte midler i dag, vil det politiske arbeidet styrkes. Så hva kan vi gjøre?

HVEM SKAL STÅ FOR EGENINNTETTENE?

Samme hva vi driver med, enten det er kontingent eller lotteri, så er det de samme menneskene som skal «plages» – medlemmene og nære venner av partiet. Mye av kreativiteten rundt å øke egeninntektene vil derfor handle om metoder for å få oss sjøl til å bruke mer penger på RV. Men det finnes også noen andre eksterne kilder, og straks vi begynner å se på de, kommer det opp en del prinsipielle problemstillinger.

BEVILGNINGER FRA FAGBEVEGELSEN?

Det har vært en grunnpilar i vår politikk å ikke misbruke fagbevegelsens midler til partipolitisk arbeid. Vi har gått i mot å bevilge til partiene. Vi har etter hvert en varierende praksis på å akseptere/foreslå at det også bevilges til RV dersom det skal bevilges til de andre partiene.

Vi trenger en debatt om denne linja fram mot landsmøtet. Det var en prøveballong på dette oppe på siste landsmøtet. Vi oppfordrer tilhengerne av at RV skal ta i mot midler fra fagbevegelsen til raskt å fremme forslag om dette så vi får

reist debatten.

KONTINGENTEN

Kontingenten er lav. Med litt støy, ble den vedtatt hevet fra kr. 200 til kr. 300 på landsmøtet i 1999. Fremdeles er dette en lav kontingent. Fagforeningen min trekker meg 1,7% av brutto inntekt, Turistforeningen skal ha kr. 350, i Rød Ungdom er kontingenten for folk i jobb kr 1.200.

Et flertall på kassererkonferansen uttrykte støtte til innleders forslag om å sette kontingenten til kr. 400 på neste landsmøte (med virkning fra 2002).

FOND

Det har tidligere vært pekt på at aktivistene i RV burde ha en høyere kontingent. Kritikken mot et slikt forslag er at det gir A- og B-medlemmer. Men de som har evne og politisk overbevisning om at de kan betale mer kontingent til RV, kan bli med på RV-fondet. Her kan du legge deg inn med et fast trekkbeløp i måneden på autogiro. Alt for få deltar på RV-fondet. Her har vi et stort potensiale.

LOTTERI

De siste årene har det vært diskusjon om det skal være et sentralt lotteri eller ikke. Valgkamplotteri gir et viktig bidrag lokalt til de som klarer å organisere salg. Slike lotteri tar mye ressurser på partikontoret, men organisasjonen trenger lotteriene. Deltakerne på kassererkonferansen var innstilt på nytt lotteri i 2001. Utfordringen ligger i å få organisasjonen til å selge lodd. Her ligger faktisk store inntektsmuligheter (for ikke å snakke om det politiske arbeidet du driver når du spør arbeidskamerater om å kjøpe lodd).

MATERIELL-SALG

Vi har litt inntekt gjennom salg av hefter, bøker, studiesirkler. Vi bør sette av mer ressurser til å lage mer materiell – utfordringen ligger i distribusjonen. Internett, hjemmesidene våre må brukes mer bevisst – der skal «RV-butikken» profileres bedre med tida. Vi må også se på om noen bøker og hefter kan prises høyere. Vi vil bli mer nyanserte på prisen – ikke alt skal selges til kostpris.

STUDIESTØTTE

Vi har kun 193 timer registrert hos Studieforbundet for Folkeopplysning i 1999. Dette er utrolig lite. Det betyr at

organisasjonen ikke bruker mulighetene som finnes til å få studiestøtte. Årsaken til dette kan være flere: det lokale organisasjonsleddet er for svakt, eller de kjenner ikke reglene. Her har vi et betydelig informasjonsunderskudd i egen organisasjon.

MÅLRETTEDE INNSAMLINGER?

Vi kan også ha flere målrettede innsamlinger. Det er noen slike allerede, men de er lokale. Både i Trondheim og Kristiansand finnes det støtteringer for å ha møte- og kontorlokaler. Da partikontorets datamaskiner havarete vurderte vi en innsamling til en egen server. Vi har også snakket om å samle inn for å få oversatt viktige bøker om marxisme til norsk. Slike målrettede innsamlinger vil lette trykket på den sentrale økonomien og bidra til å realisere viktige prosjekt.

Det må vurderes nærmere i fremtiden. Et slikt forslag er...

...RØD KONTANT-STØTTE, KAMPANJE FOR STORTINGSVALGET 2001.

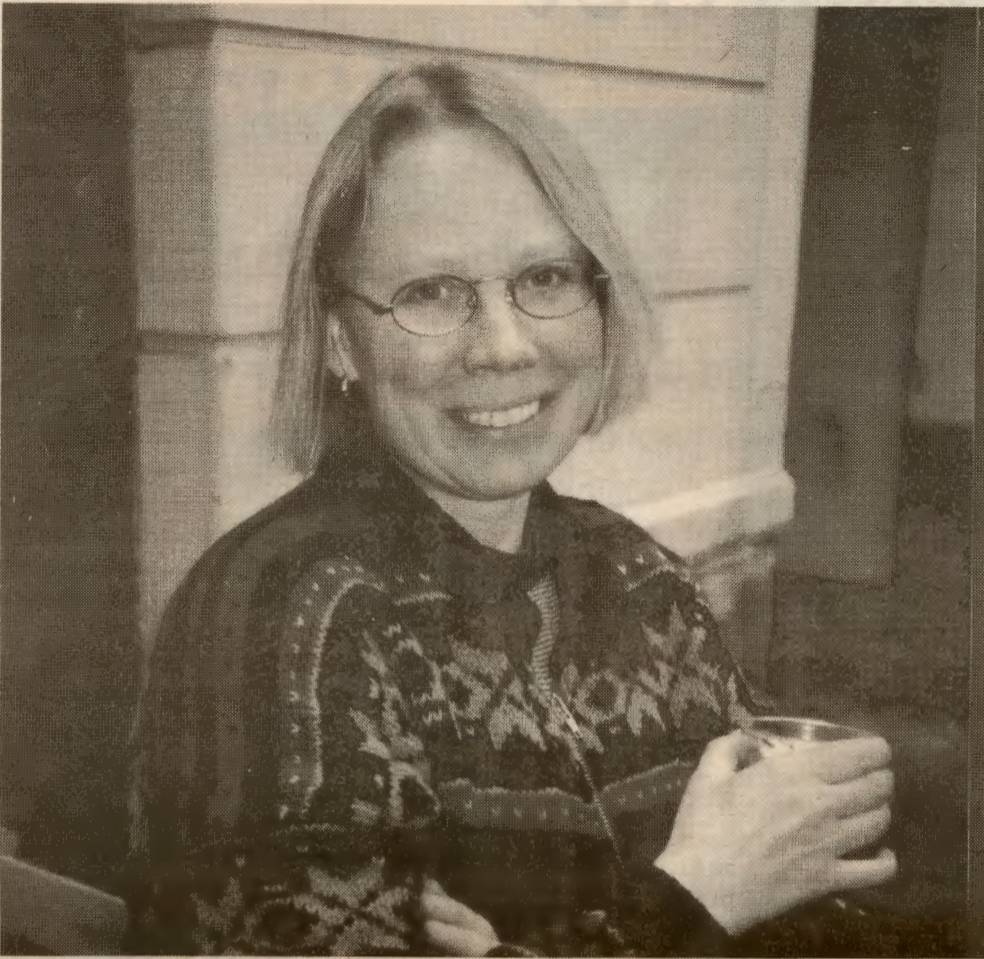
Vi trenger midler til å komme tilbake på Stortinget. Vi har avsatt noe, men det er klart: stortingsvalgkamp handler om både politikk og ressurser. Valgkampen kan bli bedre jo mer penger vi har. Derfor må vi begynne å samle inn penger nå. En innsamlingsaksjon er også politisk mobilisering. Ukentlig ringer folk inn til partikontoret og uttrykker sin frustrasjon over en sak eller politikerne generelt. De savner RV på Tinget. Dette må vi utnytte. Det er helt sikkert at ei kampanje om at «RV skal tilbake på Tinget» vil samle støtte langt utenfor våre (daglige) rekker.

ER DETTE NOK?

Alle disse tingene som er tatt opp her ligger innafor rammen av det vi driver med i dag og har et kortsiktig perspektiv. Hva viss vi tenker 10 år frem i tida? Hvor skal RV sine inntekter komme fra? Flere av deltakerne på kassererkonferansen tok opp at vi burde være dristige i vår tenking rundt inntektsmuligheter. Vi driver allerede en bygård. Skal vi drive en bokkafe? Skal vi drive et multimedieforlag? Og de som var litt skeptiske sa at vi ikke må starte opp med noe som blir et mål i seg sjøl. Husk: vi drøfter altså mulige midler for å øke inntektene til RV.

Finn Olav Rolijordet

Det nye prinsippprogrammet

Anne Steinsland er fylkesleder i Østfold og deltok på RVs kassererkonferanse.

Programkomiteen er nå kommet i gang med arbeidet, og har både vedtatt noen prioriteringer i den innledende fasen og produsert sine første tekster. Arbeidsgruppen består av Kristine Nybø, Morten Falck, Magnus Marsdal, Rune Soma og Bjarke Friborg. Samtidig ligger det i mandatet at vi skal sette i gang debattene og be andre om å skrive innlegg, mer enn at det er arbeidsgruppen selv som skal skrive alle de glupe tekstene. Arbeidsgruppen og ikke minst selve programarbeidet er derfor åpen for flere, det er ikke noen formelle begrensninger på hvem som kan skrive eller ikke skrive. Vi er fortsatt i startgropen, men i takt med innspillene fra organisasjonen vil vi etterhvert finne ut mer presist hva som blir kjernepunktene i diskusjonen frem til landsmøtet.

HVA SLAGS PROGRAM OG FOR HVEM?

På det første møtet diskuterte vi dette spørsmålet og kom frem til følgende:

- Programmet skal primært tjene interne behov, i form av mer ideologisk avklaring og konsolidering i RV. (Begrunnelse: RV er i en fase som gjør det nødvendig med mer tydelige prinsipper, og et mer avklart program. Samtidig skal prosessen være lagt opp slik at flest mulig kan delta, og det ferdige programmet skal være mest mulig tilgjengelig også for utenforstående.)

- Målet er et kortest mulig program, i et språk som er mest mulig tilgjengelig og minst mulig innforstått. (RV-programmet fra 1995 brukte mange konkrete formuleringer og eksempler, mens det nye programmet skal være mye mer prinsipielt. Likevel skal det verken være for abstrakt eller for innforstått «marxistisk».)

- I samband med programprosessen skal vi tidlig ta opp spørsmål som er kontroversielle, for å finne ut hva som skiller og hva som fo-

rener. (Proessen skal føre til mer avklaring, men eventuelt kan vi gjøre det klart i det nye programmet presis hvor det finnes ulike holdninger. Vi ønsker et mer tydelig RV, men vil på den andre siden ikke fremstå som monolittiske og overkjørende.)

- For å gjøre prosessen mest mulig oversiktlig, skal vi bare konsentrere oss om prinsippprogrammet. Arbeidsprogrammet lar vi ligge til en annen gang, selv om det er mulig vi bør gå inn på visse enkeltpunkter. (Av hensyn til våre folkevalgte trenger vi trolig uansett en «smørbrøddliste» i stil med det nåværende arbeidsprogrammet, selv om det er mulig vi bør vurdere mer kampanjeorienterte aksjons-/arbeidsprogrammer i fremtiden.)

TIDSPLAN OG VEIEN VIDERE

- Programpakke nr. 1 ble sendt av gårde 7. januar.

- Programpakke nr. 2 og 3 ble sendt av gårde 2. mars

- Programpakke nr. 4 skal foreligge til faglig konferanse (31. mars)

- Programpakke nr. 5 skal inneholde helhetlige programutkast. Siste frist for levering av slike utkast er tirsdag 25. april, det vil si rett over påske.

ANNET RELEVANT

- RVs sommerleir med programdiskusjoner: 7.-12. juli

- Landsstyremøte med foreløpig oppsummering: 1. september

- Kvinnekonferanse i Trondheim: 16. september

- Sosialismestevne i Oslo: 8. oktober

- Folkevalgskonferanse i Bergen: 21. oktober

- Landsstyremøte med foreløpig oppsummering: 24. november

- Landsmøte med endelig vedtak: januar/februar 2001

PROGRAMPAKKE NR. 2 (FRA KOMITEEN)

I januar ble det sendt ut en programpakke nr. 1, med relevante tekster fra Rød Ungdom («En sosialisme for vår framtid»), AKP (status for AKPs programarbeid før jul) og ML-gruppen Revolusjon («Om folkestyre og proletariatets diktatur»). Nå foreligger programpakke nr. 2, der medlemmer av komiteen selv har skrevet innlegg og også fått andre til å skrive. Den er sendt til alle lagsledere og stedskontakter, men er naturligvis tilgjengelig for alle RV-medlemmer og andre interesserte. Den fås via partikontoret, på tlf. 22 98 90 50 eller e-post rv@rv.no.

Alle de fem innleggene er preget av å være skrevet helt i begynnelsen av vår programprosess. De er innspill til diskusjon, og ikke et forsøk på å være «de vises stein». I de kommende programpakkene tar vi svært gjerne mot kritikk av de tekstene som har blitt utsendt tidligere i forløpet, og som gjerne er blitt til ut fra diskusjonene lokalt. Vi tar også gjerne mot tips til nye tekster som vi bør trykke opp. Endelig skal også RVs medlemsblad Opprør forsøke å dekke prosessen lokalt, og vi oppfordrer både lag og enkeltmedlemmer til å selv melde fra til oss for å fortelle hva som skjer «der ute» i partiet vårt.

SOSIALISME, KVINNEFRIGJØRING, MILJØ, MILITÆRET

- Magnus Marsdal fra studieutvalget i Rød Ungdom har skrevet om revolusjonære opprør med spesiell vekt på Pariserkommunen og den russiske revolusjonen. Med utgangspunkt i disse kimene til sosialistiske samfunnsdannelser har han forsøkt å oppsummere en rekke punkter som han mener kan danne basis for en fremtidsrettet sosialismevisjon.

- AKP-leder Jorun Gulbrandsen tar opp avgjørende spørsmål som familie, omsorg og arbeid under kapitalismen og sosialismen. I tillegg går hun inn på lesbisk og homofil frigjøring og undertrykkingen som er knyttet til pornografi, prostitusjon og seksualisert vold. Endelig ser hun for seg hvordan det nye sosialistiske samfunnet må legge til rette for full kvinnefrigjøring.

- Journalist Morten Falck har jobbet mye med miljøvern, og sitter også i AKPs programkomite. Hans emne er natur- og miljøspørsmål. I tillegg problematiserer han både vitenskap og teknologi, og kommer med forslag til konkrete paroler for RVs politikk på feltet.

- ML-gruppen Revolusjon er en gruppering innen RV, og legger her frem hvordan de mener både RVs og AKPs syn på militæret er feilaktig og må endres. De går bl.a. inn på spørsmålet om norsk imperialisme og polemiserer mot at militæret under kapitalismen kan ha en «pro-

gressiv hovedside».

- Bjarke Friborg har gått tilbake til partidebatten RV/AKP i 1991, og forsøkt å ta med seg det han mener er det beste fra de forskjellige sidene. Teksten går inn på spørsmål som arbeidsmetoder, organisering og klassebevissthet. I tillegg har han lagt ved det nåværende punktet om RV i dagens prinsippprogram.

PROGRAMPAKKE NR. 3 (FRA KOMITELEDER)

Det er også sendt ut en programpakke nr. 3, med tre tekster som går dypere inn på spørsmålet om partibygging i moderne industrisamfunn. Imidlertid står denne pakken for komitelederens egen regning, da den ikke er tatt opp særegent til diskusjon i programkomiteen. Det fremgår ikke klart i introduksjonen. De tre tekstene er:

- I retning av et revolusjonært sosialistisk parti, av Duncan Hallas 1971

- Omgruppering, av T. Holtet 1987

- Hva slags sosialistisk organisasjon?, av David McNally 1996

REVOLUSJONÆR ORGANISERING I DAG

Konkret går tekstene inn på forskjellen mellom et parti og en smågruppe, og på vilkårene for å bygge en revolusjonær bevegelse under en høyt utviklet kapitalisme. De går også inn på problemene som har vært forbundet med å importere en påstått «bolsjevikisk partimodell» fra Russland 1917 til Vest-Europa og Nord-Amerika i vår tid. McNally er medlem av den canadiske New Socialist Group, som brøt med den såkalte IS/SWP-tradisjonen (Internasjonale Sosialister) på midten av 90-tallet.

[Det britiske Socialist Workers Party er i dag den største revolusjonære organisasjonen i et vest-europeisk land, i hvert fall når det gjelder medlemstall – nærmere 10 000 – frem for oppslutning ved valg (her er den franske organisasjonen Lutte Ouvriere størst med rundt 5% av stemmene) og 4000 medlemmer.]

Hallas er omvendt en av grunnleggerne av IS-tradisjonen, men hans tekst er på mange måter en kritikk av IS slik vi kjenner det i dag. Teksten ble skrevet allerede i 1971, og er en klar advarsel mot det han mener er en sektersk organisasjonsmåte. Til sammen gir tekstene et inntrykk av den utfordringen det er å bygge et revolusjonært parti under forhold som minner mye om situasjonen i Norge, og som forhåpentlig kan bidra til å kaste lys over RVs rolle og muligheter i fremtiden.

Bjarke Friborg,
leder av arbeidsgruppen

BF

Den lange marsjen til SP

Det er lenge siden kulturrevolusjonen i Kina satte hjertene i brann hos venstreradikale ungdommer i Nederland. Men den lange marsjen til de nederlandske maoistene har båret frukt gjennom et grundig og målrettet arbeid. «Socialistische Partij» (SP) ble stiftet i 1972 av 200 ungdommer med bakgrunn i de «vilde streikene» ved havnen i Rotterdam 1970. I dag er det Nederlands femtestørste parti, med 26.000 medlemmer av en befolkning på 16 millioner. For RV svarer det til ca. 7000 medlemmer.

«Brutopia»

Nederland er ikke bare tresko og tulipaner. Glansbildet har en stygg bakside, som SP kaller «brutopia». Blomsterindustrien er blitt en stor pengemaskin og et bilde både på agrobusiness og kommersiell rovdrift på naturen. Antallet hjemløse er blitt doblet på 1990-tallet, og i dag lever 45.000 mennesker på gaten. Narkomani er utbredt og det er strid om den liberale politikken har gjort ting enten verre eller bedre.

Men Nederland har også sterke tradisjoner for motkultur og radikal opposisjon. Arbeiderbevegelsen er rotfestet og velorganisert og i mellomkrigstiden var Nederland kjent for sine fremstående arbeiderledere som Henriette Roland-Holst, råds-kommunisten Anton Pannekoek og den egenrådige Henk Sneevliet som dro til Java og Sumatra og stiftet Indonesias Kommunistparti.

I 1958 oppstod det Pasifistisk-Sosialistiske Parti (PSP) som etterhvert opplevde utspaltninger av maoister og trotskister under inntrykk av Vietnam-krigen på 1960-tallet. Den neste store bølgen av ungdomsradikalisering på 1970- og 80-tallet ble i høy grad fanget opp av den såkalte Kraaker-bevegelsen, navngitt etter lyden som oppstår når en dør blir åpnet av et brekkjern. Den kroniske boligangelen i Nederland ble møtt med direkte aksjon og husokupasjoner. På sitt høyeste var mer enn 10.000 boliger i Amsterdam okkupert og rundt 30.000 mennesker ble regnet for å tilhøre Kraakerne. I dag er de hjemløse sitt blad «Z» en parallell til det britiske «The Big Issue», som blir solgt på gatehjørner og ved butikker i hele landet.

NYE NATO SOM VEISKILLE

I 1989 gikk PSP sammen med det gamle sovjettro partiet og skapte Groen Links, eller Grønt Venstre. GL har opplevd en jevn fremgang og fikk 7,3% oppslutning i 1998. Men de siste årene har de etterhvert gått stadig lenger til høyre og i 1999 støttet de Nato-krigen mot Jugoslavia, mens Socialistische Partij, derimot førte kampanje mot både Nato og Milosevic.

“Tomatpartiet”

– En ting vi lærte fra Mao var at kommunistene må ha det med folk flest som fisken har det med vannet. I dag har vi endelig lært å svømme.

Opprør har truffet generalsekretær Tiny Kox fra det nederlandske Sosialistpartiet (SP).

Bjarke Friberg, Rotterdam

– Tomaten er et vakkert naturprodukt, full av farge, smak og vitaminer. Gjennom århundrer har tomaten også vært et protestsymbol, som ble kastet mot dårlige skuespillere. Sosialistpartiet retter sitt skyts mot de dårlige politikerne.

Slik begrunner SP og Tiny Kox valget av det varemerket som pryder alt fra partipressen («Ketch-Up Press») til utallige effekter som jakkemerker, skyggeluer og regnfrakker. SP har sitt eget trykkeri i kjelleren under hovedkvarteret i Rotterdam. I det samme huset jobber 53 ansatte med alt fra forskning til produksjon av diverse blader og nyhetsbrev. Partiet har åpenbart god økonomistyring, og er flinke til å kreve inn medlemspenger og «beinpenger» fra sine folkevalgte. Alle ansatte har gjennomsnittlig industriarbeiderlønn, og blir lønnet av partisentralen. Det blir ført nøye statistikk over medlemsmassen, og kontakten med omverdenen blir omhyggelig pleiet. Hver måned deler partiet ut et faglig nyhetsbrev på arbeidsplassene, og de har ikke bare et månedsblad som går ut til alle partiets medlemmer, men også et som går til de folkevalgte og aktivistene.

ET SV-PARTI?

Møtet med SP er helt klart imponerende, men hvor står de egentlig politisk? Kox er partisekretær og har selv vært med siden 1970-tallet. Bortsett fra parlamentsmedlemmet Erik Meijer gjelder det samme for resten av partiledelsen, de fleste av partikadrene fikk sin politiske utdanning for 20 år siden og har fortsatt nytte av ballasten. Siden 1988 har SPs sterke mann vært den tidligere fabrikkarbeideren Jan Marijnissen, som også er partiets «modernisator». I 1991 stoppet SP med å kalle

seg marxist-leninistisk, og i det nyeste partiprogrammet fra 1999 er parolen om sosialisme blitt erstattet med de mer vage slagordene «Verdighet, likhet og solidaritet». Ikke ulikt SV som på 1980-tallet skiftet parole fra «arbeidermakt mot kapitalmakt» til «Del godene».

ET NEDERLANDSK PARTI

– Vi var bare maoister noen år, for vi oppdaget fort at Mao var en fjern leder som ikke var interessert i oss. Og da Kina begynte å støtte sære organisasjoner bare fordi de var mot Sovjet ble det for mye. Med splittelsen mellom Kina og Albania i 1977 ble det klart for oss at vi selv måtte finne vår egen kurs. Vi måtte bli et nederlandsk parti. Vi ble mindre ideologiske og mer pragmatiske. Mao hadde dessuten lært oss at vi måtte være der folk var, så vi fortsatte aktiviteten i alle mulige bevegelser og initiativer. I 20 år var vi utelukkende et lokalt parti, eller en føderasjon av lokale partier.

– Vi gikk sakte men sikkert frem å lokalvalgene; men først i 1994 ble vi valgt inn i nasjonalforsamlingen. Den gangen hadde vi 15.000 medlemmer og 57 lokalag. Nå er vi nesten dobbelt så store. Størsteparten av medlemmene er hvite, mannlige lønnsarbeidere. I 1972 var vi studenter som sa vi var et arbeiderparti. Nå er vi et arbeiderparti som ikke har studenter. Bare 30% er kvinner og få har innvandrerbakgrunn. Vi er mot kvotering, for det er ingen som liker å bli kvotert. Men vi har jobbet aktivt mot fremmedhat, for eksempel gjennom dør-til-dør-aksjoner i områder der det har vært mye rasisme.

PRAKSIS ER AVGJØRENDE

– På 70-tallet måtte du skille deg ut fra de andre gruppene, det var ikke nok å bare kalle seg «sosialister». Nå er det ikke så

viktig, vi har jobbet mye med å oppnå en samlende plattform. Det er ingen tendenser eller fraksjoner av betydning hos oss. Du må bevise at du duger til noe, ikke om du hadde rett i et historisk spørsmål. For oss er det viktig å skape tillit og tro på det nye vi kjemper for: Alle mennesker foretrekker den demonen som de kjenner, frem for demonen som de ikke kjenner. Vi vet ikke hva fremtiden innebærer, men vi vet at vi ønsker noe annet enn kapitalismen og ny-liberalismen.

– Hvert år gir vi ut en bok som kartlegger nettverkene mellom de rikeste i landet, og avslører hvordan makten er konsentrert hos en elite. Samtidig tilbyr vi fri rettshjelp og driver legekontorer, slik at folk kan få hjelp til å klare seg i hverdagen.

MOT EU – I HJERTET AV EU

SP er altså ikke lenger revolusjonært og minner til tider mest om en humanitær bevegelse. De er heller ikke aktive i å bygge opp uavhengige sosiale bevegelser, og går ofte først inn i en sak når andre og mye mindre organisasjoner har gjort forarbeidet. Men de er klart anti-kapitalistisk og mot EU, og i 1997 stod de bak en stor konferanse mot EU og nyliberalisme. Der samlet de 40 ulike organisasjoner og venstrepartier til konkret samarbeid. Og ved EU-valget i juni 1999 fikk SP 5,2% av stemmene på en kampanje mot EU og «Festning Europa», mot bare 1,3% i 1994. Tiny Kox er helt klar i sitt syn:

EU er et nyliberalt prosjekt, og Norge må bli uten for! Folk i Nederland tror verken på EU eller ØMU, og bare halvparten stemmer ved EU-parlamentsvalg. SP er mot at nasjonalforsamlingen skal avgi suverenitet, men vi er ikke sjåvinister. Vi er mot den nyliberale superstaten og vil bygge allianser for å stoppe unionen.

Scottish Socialist Party

Helga 26.-27. februar hadde Scottish Socialist Party (SSP) kalt inn til sitt første ordinære landsmøte etter partistiftinga eit år tidlegare. På det året har SSP vorte ein ny pol i skotsk politikk.

Bjarke Friberg, Edinburgh

For eit år sidan vart SSP stifta som det nye sosialistiske samlingspartiet i Skottland. Det var ikkje ein einaste internasjonal gjest, og SSP hadde berre nokre få hundre medlemmar. Siste helga i februar var det gjester frå RV i Noreg og Venstreblokken i Portugal, danske Enhedslisten og irske Socialist Party samt den revolusjonære LO/LCR-alliansen i Frankrike (som fekk ein million stemmer i EU-valet i 1999).

Rett før landsmøtet sa den siste meiningmålinga at Scottish Socialist Party no var førstevalte til 6% av folkesetnaden, og 11% i den tradisjonelle arbeidarbyen Glasgow med 1,5 mio innbyggjarar. Ved valet til den nyoppretta skotske nasjonalforsamlinga i mai 1999 var talet 4%. Medlemstalet er firedobla frå 400 i februar 1999 til 2000 medlemmar i dag.

OMGRUPPERING

SSP vart opphavleg stifta som valalliansen Scottish Socialist Alliance, men utvikla seg etterkvart som ein katalysator for meir einskap på venstresida. Det var den rette organisasjonen til rett tid.

Bakgrunnen for framgangen er tildels store endringar i det skotske partilandskapet dei siste 20 åra. Det er høgredreininga både av Labour og av det borgarlege Scottish Nationalist Party som har skapt rom ytterst til venstre, kombinert med spørsmålet om sjølvstyre for Skottland og råderett over olja.

Initiativet til SSP kom først frå den skotske seksjonen av CWI (Committee for a Workers' International), som tidlegare var kjent som den trotskistiske Militant-tendensen. Mange i både England, Skottland og Irland er godt kjent med CWI som har ein lang og rotfesta tradisjon. Det gamle Militant opererte innafor Labour frå 1960-talet fram til dei vart kasta ut på 1980-talet. Før det kontrollerte dei ungdomsorganisasjonen i 15 år og hadde to medlemmar av Labour sin parlamentsgruppe.

I Skottland etter 1945 har Labour alltid vore heilt dominerande, men både Militant og Labour var mot skotsk sjølvstyre. Dette endra seg først under Thatcher på 1980-talet, der England gjekk til høgre og Skottland framleis var mest sosialdemokratisk. Dermed vart det meir rom for det borgarlege Scottish Nationalist Party

(SNP) som reiste krav om meir sjølvstende og nasjonalisering av olja. Ved inngangen til 90-talet vart også CWI i Skottland overttydd om å støtje dette kravet, mens SNP på si side var gått til høgre og hadde droppa sin venstrenasjonalisme.

Ved valet i 1997 fekk SNP framleis heile 22% oppslutning, men dei fleste på SNP si venstreside har gått over til SSP. SNP er i dag støtta av mange skotske millionærar, som ikkje er populære blant arbeidsfolk i landsdelen. Samstundes har Labour vorte til New Labour, og det var Tony Blair som til slutt godtok kravet om eit visst sjølvstyre og oppretting av ei regionalforsamling i Edinburgh. Jamvel vart New Labour splitta over den nye høgprofilen, og utbrytarane har delt seg mellom ei uavhengig partiliste for radikale sosialdemokratar mens andre – under leiding av Hugh Kerr – har gått over til SSP.

MANGFALD OG EINSKAP

Landsmøtet var sterkt prega av ønsket om einskap, sjølv om det og var viktig politisk usemje og harde utfall frå talerstolen. CWI er framleis den største fraksjonen med 2-300 medlemmar, men det er og andre organiserte tendensar og det store fleirtalet har korkje vore med i CWI eller andre grupperingar. Det er dei «raude republikanarane» i RCN (Republican Communist Network, med røter i det gamle Scottish Republican Socialist Party frå 1917) som er den mest høglytte opposisjonen, og deretter den Hal Draper-inspirerte smågruppa Alliance for Workers' Liberty (AWL). Alle delte ut flygeblad eller hefter som gjorde klårt kva dei meinte SSP burde stå for og korleis partiet kunne utviklast vidare. Men alle sa tydeleg at SSP var «det verkelege partiet», mens dei sjølve berre var delar av heilskapen.

IRLAND OG EU

Forsamlinga var truleg mest splitta i synet på Irland og EU. Mens dei «raude republikanarane» vil at partiet skal gå inn for full oppløysing av Storbritannia og sjølvstende til både Irland og Skottland, er lina til CWI «eit sosialistisk Skottland i eit sosialistisk Europa». Likevel er frontane ikkje heilt uforsonlege, ettersom CWI faktisk er for lausriving av Skottland og RCN er ganske kritisk til den noverande Sinn Fein-lina om å kutte ut all snakk om sosia-

lisme og klassekamp. Og den einaste delen av SSP som kan seiast å vere positivt innstilt til EU er dei gamle utbrytarane frå Labour, som er i klårt mindretal. Det store fleirtalet er mot skotsk medlemskap i EU og det nyvalde landsstyret vil truleg legge opp til ei større kampanje mot innføringa av Euroen.

HASJ OG HOMOFILE

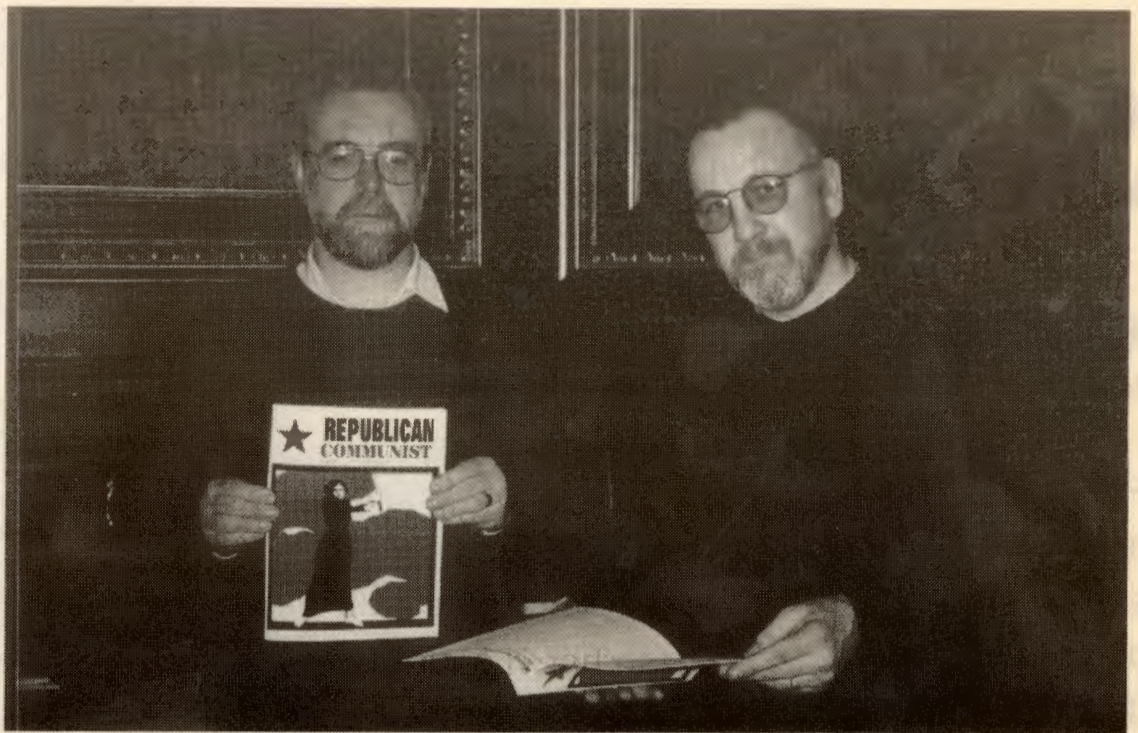
Endeleg vart det og eit visst ordskifte om rettane til homofile og lesbiske. Til slutt var det jamvel berre to-tre delegatar (og eit par fråhaldande) som gjekk mot framlegget om å kjempe for oppheving av «Section 28» – som sidan innføringa i 1985 forbyr lærarar å jamstille homofile relasjonar med heterofile. Tidlegare har det og vore mykje engasjement rundt partifleirtalet si line om å avkriminalisere bruken av hasj, slik at pengar kan førast over frå politiet til sosialtiltak i staden. Denne saka vart jamvel overført til landsstyret, på grunn av eit strengt tidsskjema.

SOSIALISME OG FAGRØRSLA

Det vart og stadfesta at SSP ikkje er eit erklært revolusjonært parti, sjølv om fleirtalet av medlemmane truleg er revolusjonære i den eine eller andre tydinga. Men i veikeavisa Scottish Socialist Voice (med eit opplag på 3000 kvar laurdag) har partiet ei offensiv argumentasjon for sosialisme, for oppheving av profittmotive i den kapitalistiske økonomien og for at det er folk sjølve som kan få til endringar i samfunnet. Partiet har og ei klår innretting på fagrørsla og på arbeidarlassen som heilskap. Dei har dessutan innført ei ordning der einskilte lokalavdelingar av fagforbund kan velje delegatar til partiet sine landsmøter, ei variant av den ordninga som framleis er i Labour.

ORGANISASJON

Det er ikkje nokon tvil om at SSP er i vokster, og på landsmøtet vart det fleirtal for at målet for både medlemstal og lokalavdelingar er ei dobling i den neste perioden. Det er mogleg å vere passivt medlem, men alle vert oppfordra til meir aktivisme. Kontingenten er dessutan på eit nivå som er relativt forpliktande – ein gong i månaden er prisen 140 kroner for folk med løn, 70 kroner for folk med låg løn 28 kroner for folk utan løn.

Republican Communist Network (dei «raude republikanarane») vil oppløyse Storbritannia.

Fattigdom i Skottland

Skottland er eit land med rikelege naturressursar, ein høgt utdanna folkesetnad og ein finansiell sektor som er den tredje sterkaste i heile Europa. Det er skotske militære som står i fremste rekkje når den britiske imperialismen går til krig for sine interesser, og det var ein skotte som skreiv sjølvaste «Rule Britannia».

Samstundes er det eit land med svært tydeleg klassesdeling og merkbare regionale skilnader. Skottland er og hardt ramma av fattigdom og industriell tilbakegang, med sjokkerande nøkkeltal for eit utvikla kapitalistland. Det dør dobbelt så mange spedbarn i Skottland som gjennomsnittet i Storbritannia. Og for britar flest er dei seks plassane med høgast dødsrate alle konsentrert i Glasgow by.

KLASSEDELING

I den nye rapporten *Divided Britain* går det fram at Aberdeen er det mest klassesdelte området i heile Storbritannia. 5% av innbyggjarane har meir enn 1,4 millioner kr. i årsinntekt, mens 33% lever i fattigdom.

Arbeidarbyen Glasgow er likevel hardest råka av sjukdom og alt for kort levealder. Ein av fem ungar i byen er feilernærte, 16% er undervektige mens 15% er mindre enn gjennomsnittshøgda og 8% har mindre muskelmasse enn det som vanleg for den alderen. I bydelen Shettleston er det 3,5 gonger meir sannsynleg at du dør ung enn i den mest velstående delen av Sør-England.

Før jul vart 29 skuleelevar sjuke av mage-tarmkatarr på grunn av urinspor frå ein utett do utafør spisesalen. Skulen hadde ikkje pengar til nok stolar og bord, slik at elevane berre satt på golvet og spiste.

BF

Sosialistisk sommerleir

For første gang arrangerer RV og AKP hver sin sommerleir. Endringen betyr at RV-leiren begynner tidligere enn annonsert i forrige Opprør: Merk straks datoen fredag 7. juli. Med fullt program i helgen fortsetter RV-leiren frem til onsdag 12. juli. AKP begynner fortsatt sin leir tirsdag 11. juli, og avslutter søndag 16. juli. Meld deg på fort, det er begrenset plass på seminarene.

Bjarke Friborg

Tidligere har AKP og RV hatt fellesleire (Rød Front-leire). Men i år mente arbeidsutvalgene i begge organisasjonene at behovene var for ulike, samtidig som begge to understreker at splittelsen er helt udramatisk. I praksis blir det også to dagers overlapping på Strand Leirsted i Sandefjord, for å få det mest rasjonelle opplegget.

Programmet og innlederne er foreløpig ikke helt fastlagt. Men komiteen har tenkt seg et overordnet opplegg med felles innledning og debatt hver formiddag, og deretter fire parallelle hovedseminar. I tillegg blir det kveldsdebatt hver dag bortsett fra onsdag der RV-leiren avsluttes. Seminarene følger hver sin røde tråd:

■ ARBEIDERPOLITIKK

Leiren skal blant annet brukes til oppfølging av faglig-konferansen, og til å gjen-skape og fornye nettverket av aktivister på arbeidsplassene. Vi inviterer tillitsvalgte og andre sosialister til debatt om strategier mot nyliberalismen, og for å styrke opposisjonen innen fagrørsla.

■ FEMINISME

Feminisme er blitt et moteord – RV vil gå

dyper inn på spørsmålene om kvinnefrigjøring og sosialisme: Kan sosialt kjønn oppheves, hvordan ser vi på forholdet mellom kvinnekamp og klassekamp og hva betyr loven om delt omsorg i praksis? Skal familien oppløses og i så fall hvordan?

■ SOSIALISME

Forrige sommerleir tok hull på debatten om en sosialisme for vår fremtid. Denne gangen går vi lenger i å oppsummere våre erfaringer, og forsøker å stake ut kursen for et nytt samfunn: Er plan og marked uforenlige størrelser, og hvordan sikrer man et økonomisk demokrati? Hvordan ser vi på behovet for arbeiderråd og hvordan bidrar vi til at kampen for sosialisme kan bli et alternativ i samfunnsdebatten – en tanke for folk flest og ikke bare de innvidde?

■ KULTUR

Hva kan vi lære av den marxistiske tradisjonen når det gjelder kultur og politisk hegemoni – slikt som holder klassesamfunnet inntakt? Vi ser nærmere på Antonio Gramsci og Pierre Bourdieu sine tanker om kulturell makt og avmakt

i Vest-Europa. Vi håper også å få til en debatt mellom aktive forfattere om hva som skjedde med den engasjerte kunsten på 70-tallet – og hvordan vi kan bidra til en renessanse for det opprørske kultur-engasjementet i dag.

■ NYE NATO, EU OG MILJØVERN

RV-leiren skal også ta opp tema som faller uten for hovedseminarene: Nato-krigen mot Jugoslavia i 1999 viste at RV er det eneste konsekvente antikrigspartiet, mens SV er splittet på midten. Hvordan arbeider vi mot Nye Nato her i Norge, og hvordan ser vi egentlig på militæret i dag? Vil spørsmålet om krig og fred være avgjørende for neste EU-kamp? Hvem er venner, hvem er fiender og hvordan når vi ut og vinner tvilerne?

Og til slutt: Tidligere i år var det mye diskusjon rundt RVs syn på dieselpriis, miljøavgifter og transportpolitikk generelt. Mens transportarbeidere og lastebileiere aksjonerte mot regjeringen fikk RV først vedtatt en politikk samme dag som aksjonene var over. Vi samler folk fra hele landet til en skikkelig debatt: Neste gangen skal vi både være forberedte og mer samkjørte!

PROGRAM

FREDAG 7.7.	LØRDAG 8.7.	SØNDAG 9.7.	MANDAG 10.7.	TIRSDAG 11.7.	ONSDAG 11.7.
	1) SOSIALISME: Hva har vi lært, og hvordan kommer vi videre?	1) KVINNE: Kan sosialt kjønn avskaffes - fullt og helt?	1) FAGLIG: En ny fagopposisjon i et nytt århundre? Kampsaker og strategier for fagbevegelsen i Norge	1) KULTUR: Når det er tanken som teller - kulturell makt og avmakt anno 2000	1) Klassekampen: Hva nå for den revolusjonære dagsavisen? Hvordan styrke og bidra?
	2) FAGLIG: Hva og hvordan er burgerproletariatet? Hvordan, fagorganisere ungdom?	2) FAGLIG: Industri og miljø - hand i hand eller motstridende interesser?	2) KVINNE: IT-revolusjonen og kvinnefrigjøringa	2) FAGLIG: Internasjonal og nasjonal faglig kamp	
	2) KVINNE: Oppløs familien - når og hvordan? Hva skal RV mene?	2) KVINNE/SOSIALISME (felles): Folkestyre, arbeidermakt og full kvinnefrigjøring under sosialismen	2) SOSIALISME: Hvordan vinne oppslutning for sosialismen?	2) EU: Sosialistisk strategi i den nye EU-kampen	
	2) KULTUR: Gramsci	2) KULTUR: Bordieu og symbolsk makt	2) KULTUR: Postmodernismen		
3) Antikrigsarbeid: Natos Nye Verdensorden og Nato-motstand i Norge:	3) SOSIALISME: Plan og marked - uforenlige størrelser?	3) Familien: Ny barnelov - delt omsorg?	3) LITTERATUR-DEBATT: Hva med den politiske kunsten?	3) Miljø: For eller mot miljøavgifter – om dieselpriis, energibruk og norske arbeidsplasser	
	3) RV: Revolusjonært arbeid i kommunestyret	3) RV: Presentasjon av programutkast for RV			

RV på Gjøvik

RV kom inn i kommunestyret i Gjøvik for første gang ved sist valg. Mye av årsaken til det var nettopp publisiteten rundt Maskinservice-saken, mener Rolijordet. Saken om innsyn fikk høy prioritet i Oppland Arbeiderblad, med førstesida lørdag 11.12.99, og hovedoppslag hver dag den påfølgende uka.

– Vi har også tatt opp andre saker blant annet når det gjelder kommunebudsjettet 2000. Her fikk vi gjennom en protest overfor Stortinget som gjelder bevilgninger. Vedtaket går på at de sju representantene fra Oppland på Stortinget skal bli kalt inn til møte og bli konfrontert med hvorfor de ikke krever mer til kommunebudsjettene. Det er en kjent sak at budsjettene til kommunene har blitt drastisk mindre de siste årene. RVs krav her er å sprengte rammene, fordi det ikke er forsvarlig å drive en kommune med så lite penger.

– I behandlinga av denne saken stilte vi opp med lysark med sentrale tall for Norges økonomi, mye henta fra materialet til Torstein Dahlé. Det var første gangen jeg ikke fikk spørsmål om hvor jeg hadde fått tallene fra, smiler Rolijordet.

– Det er viktig at vi fremmer saker som vi har satt oss inn i, der de andre ikke orker å gjøre jobben.

Åse Løvgren

Mange har et bilde av korrupsjon hvor en får en konvolutt med penger i en mørk bakgård. Et mindre kjent bilde av korrupsjon er det en mistenker at er skjedd i Gjøvik kommune. Gjennom vennetjenester og usynlige nettverk kan en favorisere bekjentskaper i næringslivet. Dette er erfaringen kommunestyrerepresentant Finn Olav Rolijordet sitter igjen med etter arbeid med en innkjøps sak i kommunen.

Arbeidet som er lagt ned i denne saken det siste året er et eksempel på hvordan revolusjonært arbeid kan drives i folkevalgte organer. RV på Gjøvik har fått stor medieoppmerksomhet, de har avslørt at det ikke alltid er en selvfølge at de folkevalgte forvalter felleskassa på den beste og riktige måten. Tiltroen til de styrende har blitt svekka etter at de forsøkte å nekte innsyn i viktige dokumenter.

RV BLIR KONTAKTET

Det hele startet i februar-99 da Rolijordet ble kontakta av AS Maskinservice. Bakgrunnen for at de tok kontakt med RV var mistanke om at kommunen opptrådte partisk i en anbudssak som AS Maskinservice var involvert i. Slik reglene er i EØS må alle offentlige oppdrag av en viss størrelse ut på anbud. AS Maskinservice hadde levert pukk til

kommunen i perioden 96-98 og leveransen av pukk for de neste to årene hadde gått ut på anbud igjen i mai-98. Ettersom Maskinservice hadde levert det billigste tilbudet mente de at de ville være det selvfølgelige valget. Fristen for å avslutte anbudsrunderen var i august-98, men da RV ble kontakta i februar-99, var den ennå ikke avslutta.

SPØRSMÅL OG SVAR

– Vi skreiv brev og spurte hvorfor ikke saken var avgjort. Kommunen hevdet at de ikke kunne gi kontrakten til Maskinservice på grunn av mangler i forhold til HMS-tiltak (Helse-, Miljø- og Sikkerhet) og internkontroll. Til tross for at kravene til HMS-tiltak og internkontroll ble utbedret slik at de ble tilfredsstillende, ble firmaet faset ut av anbudsrunderen av denne årsaken. Det endte med at den tidligere avtalen ble sagt opp, og KOLO (eid av Veidekke) tok over leveransen. Dette er selskapet som var nummer to etter anbudsrunderen. De har levert pukk til Gjøvik i 30 år før AS Maskinservice overtok i -96. – Årsaken til at bedriften ble skvisa i -98, kan vi bare spekulere i, sier Rolijordet.

As Maskinservice bestemte seg for å stevne kommunen og kreve erstatning for tapt fortjeneste. Rettssaken startet i begynnelsen av januar, og endte med at

Maskinservice vant og ble tilkjent full erstatning for tapt fortjeneste og saksomkostninger. Det ble slått fast at det var de som hadde krav på anbudet.

RVS ROLLE

RV-representanten står igjen med spørsmål om hvordan det kan gå så langt at kommunen ender i retten og taper. Rolijordet prøvde i desember å hindre rettssaken ved å skrive brev til gruppelederne i alle partiene på Gjøvik, der han ba dem vurdere om kommunen var tjent med en rettssak, eller om ikke kommunen burde få til en løsning i minnelighet med Maskinservice. De andre partiene ga ikke engang lyd fra seg. Kun RVs Finn Olav Rolijordet og SVs representant engasjerte seg. Saken blir nå granska av kontrollutvalget, som tar for seg administrasjonens og teknisk sjefs rolle i saken. Deres rapport kommer om kort tid.

– RV har et rykte på seg for å være seriøse og grundige, dette har vi bekrefta gjennom denne saken. Der de andre partiene så en annen vei og ikke turte, der jobba vi; skreiv brev, kontakta avisa og lagde leven, sier Rolijordet. På et tidspunkt ville ikke rådmannen gi Rolijordet innsyn i en avtale kommunen hadde inngått med KOLO. Dette ble offentliggjort av Oppland Arbeiderblad. Rådmannen henviste først til offentlighetsloven, para-

graf 6, pkt 2b. Etter at avisa tok kontakt med jussekspertene som mente at dette ikke var riktig, forandra rådmannen forklaring og begrunnet avslaget i pkt 2a. Hun hadde bare brukt feil bokstav, sa hun selv. Etter flere oppslag i avisa snudde kommunen og ordføreren måtte til, slutt gi Rolijordet innsyn.

RELEVANT FOR ANDRE

Rolijordet understreker at dette har vært en takknemlig sak å jobbe med. – Det at bedriften kontakta oss for å få hjelp, gjorde at vi hadde et sted å begynne, at vi fikk tidlig kjennskap til alle detaljer i saken. Vanligvis kan en arbeide med en slik sak i flere år, før en ser en løsning.

På spørsmål om Rolijordet tror lignende saker skjer ellers i kommune-Norge, kommer et entydig ja! De korruperte tjenestemennene finnes flere steder. Å komme til bunns i saker som dette viser hvordan de styrende bruker makta si til egne fordeler. Hvem det er som er ansvarlig for at dette har skjedd, gjenstår å se. Å avsløre korrupsjon har også mye med å avsløre usynlige nettverk av folk med makt som hjelper hverandre til å beholde den makta og utvide den. Selvsagt går det rykter om håndverkere og boblebad, men som det som sagt gjenstår å se.

Søstre, Kamerater!

Boka til Kjersti Ericsson som har vært en referanse i kvinnedebatten siden boka kom ut i 1987, er igjen å få tak i!

Send kr.198 til Røde Fane, PB. 124, Sentrum, 3251 Larvik, bankgiro 6276.05.28108, og du får boka fritt tilsendt.

Marcuse er blitt kalt «ungdomsopprørets 70-årige sjefsideolog», og er blant annet kjent for sine skrifter om fremmedgjøring og kapitalisme i Vest-Europa. På 1960-tallet var han især populær hos mange venstreradikale i Tyskland og Frankrike. På det tidspunktet var han en eldre mann. Men i motsetning til mange andre holdt han fast ved sin ungdoms idealer.

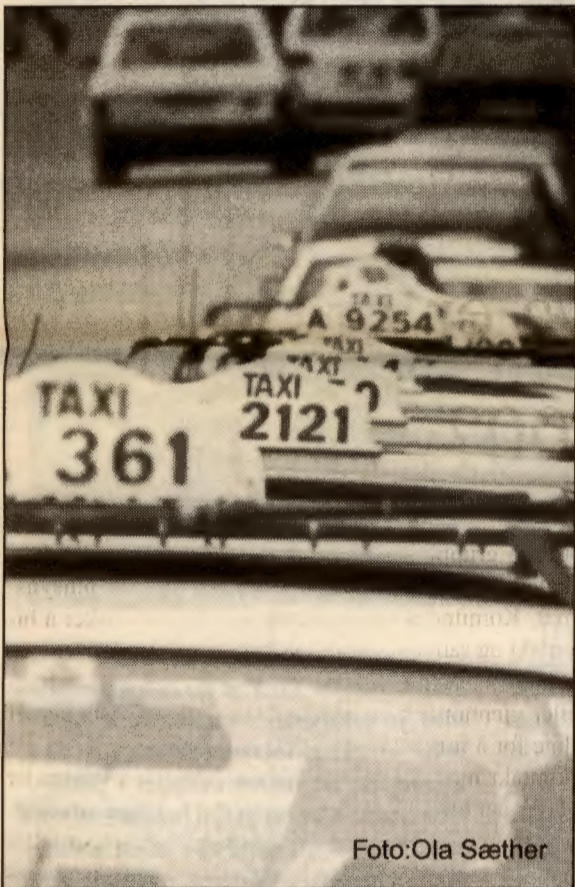

Foto: Ola Sæther

Herbert Marcuse

De avanserte industrisamfunn har akkumulert et større teknisk og intellektuelt potensial enn noe tidligere samfunn. Dette potensial danner den faktiske basis for å virkeliggjøre den gamle utopiske drøm om å skape et rasjonelt samfunn. I og med dette faktum mister begrepet om utopi sin betydning. Det utopiske er ikke lenger utopisk, men tvertimot uttrykk for en reell historisk mulighet. Men det kolossale produktive apparat er formet i en irrasjonell samfunnsstruktur. En optimal utnyttelse av de tilstedeværende produktivkrefter under de bestående forhold er utelukket. På denne måten er det mulige blitt utopi. For å virkeliggjøre et fornuftig samfunn, må de bestående samfunnsrammer og institusjoner overskrides.[...]

PLANLAGT DESTRUKSJON

En rekonstruksjon av byer, naturomgivelser og utdanning, ville kreve at all planlagt sløsing ble fjernet, mener Marcuse. Men dette er meget vanskelig, da den planlagte sløsing har blitt en vesentlig støtte for systemet i og med at den gir sikkerhet for den systemnødvendige omsetning og den konkurransemessige jakt. Den planlagte sløsing er antageligvis det viktigste faktum som avslører at de bestående rammer hindrer en fornuftig rekonstruksjon.

De fleste menneskers tradisjonelle holdning går imot planlagt sløsing. Samfunnet inntil nå har fremhevet sparsommelighet og en asketisk livsholdning som viktige dyder. Men i forbrukersamfunnet er det viktigere at borgerne kjøper enn at de er sparsommelige og nøysomme. Det blir like viktig, hvis ikke viktigere, å konsumere varer som å produsere dem. Den individuelle reaksjon mot sløsing oppfanges ikke i noen organisert protest som kunne få virkning. Kravet om at ressursene skulle brukes til noe nyttig, er ikke så sterkt som reklamens makt.[...]

Denne fordreiningen av produksjonen må forstås ut fra hva som regnes som «lønnsomt» og «produktiv» innenfor det system som Marcuse beskriver. «Sjælens musikk er også kassaapparatets musikk. Bytteverdien teller, ikke sannhetsverdien. Det beståendes rasjonalitet dreier seg om bytteverdien og all fremmed rasjonalitet retter seg etter den.» (Herbert Marcuse: «Det endimensjonale menneske», s. 66). Dette systemet fastsetter bestemte spilleregler. Hovedreglen heter salgssøking. Den dominerende standard som mennesker og institusjoner må rette seg etter, er en lønnsomhetsstandard, som er definert pengeøkonomisk. Hvis produsenten har god fortjeneste på varen, er det et sunt foretagende, uavhengig av varens nytteverdi.[...]

SAMFUNNMESSIG NØDVENDIG SØPPEL

For å karakterisere denne form for vareproduksjon bruker Marcuse uttrykket «sosialt nødvendig søppel». Det er lett å se at systematisk bruk av planlagt foreldelse er det samme som å produsere søppel. Men det er også «nødvendig», i og med systemets grunnleggende definisjon av lønnsomhet. Individuer, institusjoner og samfunnet som helhet er underlagt samme pengeøkonomiske standard. Produksjonen skal stige. For bedriften er det en sunn utvikling når fortjenesten stiger, uavhengig av om man selger skrap. Samfunnet som helhet går fremover når bruttonasjonalproduktet øker. [...]

Det er mer lønnsomt å produsere privatbiler enn kollektive transportmidler. For man kan selvsagt ikke få et så stort salg av kollektive transportmidler som av private. Og dette salget kan man øke enda mer ved å bygge inn slitasje. Og enda mer ved systematiske moteforandringer. På denne måten fører de herskende betingelser til offentlig fattigdom. De rådende pengeøkonomiske rammer blir den viktigste hindring for den teknisk mulige rekonstruksjon av byene. Det teknisk mulige blir samfunnsmessig umulig.

OFFENTLIG FATTIGDOM

Den systematiske antifornuft, produksjonen av sosialt nødvendig søppel, ville ikke ha vært så farlig hvis samfunnet hadde disponert over ubegrensede ressurser. Dette er ikke tilfelle. Produksjonen av unødvendige varer fører til en offentlig fattigdom. Slik som det økonomiske systemet fungerer, lønner det seg ikke å produsere kollektivvarer. Det lønner seg tvertimot å produsere store mengder private forbruksvarer. Igjen tjener bilindustrien som et godt eksempel. Jeg har foran snakket om innebygget slitasje og moteforandringer. Men ikke bare disse kjensgjerningene kvalifiserer til påstanden om at en stor del av den amerikanske bilproduksjonen må betegnes som sosialt søppel. Også selve privatbilen, uten planlagt foreldelse, er eksempel på sosialt nødvendig søppel. Det er nemlig tydelig at privatbilismen er en helt uhensiktsmessig løsning av kommunikasjonsproblemene.[...]

Ragnvald Kalleberg i «Marcuse: Innføring og kritikk», Tiden Norsk Forlag 1970

De intellektuelle sin rolle

Herbert Marcuse har blitt allment kjent som den som har forkynt at arbeiderklassen er borgerliggjort og at det derfor ikke er noen utsikt til revolusjon i vår tid. Dette vil jeg påstå er ei feiltolkning av Marcuse. [...]

Marcuses dypeste politiske interesse er å skape et sosialistisk samfunn, gjerne gjennom en revolusjonær omveltning av det nåværende kapitalistiske. Hans bekymring i den anledning er at han har vanskelig for å få øye på dem i samfunnet som skal bevirke denne endringa. Dette desto mer siden innføringa av sosialismen er blitt mer påtrengende enn noen gang før, og det økonomiske grunnlaget for den også er bedre enn noen gang tidligere.[...]

Som en følge av den økonomiske ut-

viklinga blir de intellektuelle stadig mer tallrike. Flere og flere stillinger i arbeidslivet krever høyere utdanning etter hvert som produksjonen kompliseres. Dette har som følge at det blir en stadig større gruppe ungdom som til enhver tid befinner seg under utdanning, en situasjon som er temmelig tvetydig klassemessig sett. Sjøl om f.eks. de fleste studenter kommer fra det en med et vagt ord kan kalle borgerskapet, så er de fleste studenter materielle levevilkår ikke bedre enn de til størstedelen av befolkninga. De fleste av dem kan også bare se frem til en stilling som lønnskaker, riktignok med betaling over gjennomsnittet. Studentene er privilegerte i den forstand at de prinsipielt har bedre tilgang til informasjon enn de fleste andre, og har bedre tid og

forutsetninger til å vurdere dem kritisk takket være deres årelange opplæring i formell tenkning. Samtidig er de utsatt for en intens borgerlig indoktrinering siden universitetene er de mest avanserte produsentene av borgerlig ideologi. [...]

Noen har tolket Marcuses interesse for dette dithen at han mener at de intellektuelle er den nye revolusjonære klasse som skal styrte det monopolkapitalistiske systemet. Marcuse kan naturligvis for mye marxisme til å mene noe slikt, men han tror at studentbevegelsen kan være de første bærere av en revolusjonær bevissthet. De har nettopp den funksjon at de bryter med den «endimensjonale» tenkinga og derved virker til å politisere offentligheten, noe som bare kan føre til at den herskende legitimitet blir brutt ned.

Sjøl om vitenskap og teknikk er den viktigste produktivkraft i dag, noe som fører til at de intellektuelle inntar en nøkkelstilling innen det økonomiske livet, så betyr ikke det at de derved er blitt en ny revolusjonær klasse, objektivt sett. Det betyr snarere at de også blir direkte lønnskaker og dermed slutter å være intellektuelle i tradisjonell forstand. De slutter seg til arbeiderklassen, om enn på en vanskelig synbar måte, fordi den i dag er så oppsplittet i alle slags grupper som gjør det vanskelig å utvikle noen felles bevissthet.

Stein Rafoss i «Marcuse: Innføring og kritikk», Tiden Norsk Forlag 1970 (redigert av Stein Rafoss)

Slik søker du om innsyn

Kravet om innsyn skal sendes til det utvalget som Regjeringa oppretta 22. desember 1999 til å behandle innsynskrav. Utvalget – som regjeringa omtaler som et innsynsorgan – består av sorenskriver Anne-Marie Stoltz (leder), høyskolelektor Eilef Meland og sjefredaktør Thor Bjarne Bore.

Nemnda har sekretariat i Venstres Hus, like ved Youngstorget i Oslo sentrum og aller første møte er fastsatt til 20. januar 2000. Sekretariatsleder er Knut Fosli som tidligere bl.a. har arbeidet ved Stovner politistasjon i Oslo. Postadressen er:

Postboks 8891, Youngstorget, 0028 Oslo.
Tlf.: 22 24 08 94 er sentralbordet. Direkte innvalg til sekretariatsleder Fosli er 22 24 08 97. Telefaks: 22 24 06 29 E-post: innsynsutvalget@jd.dep.no.

Søknadseksemplet nedenfor gir alle opplysninger som loven krever og alle opplysninger som Innsynsutvalget har bruk for:

Innsynsutvalget
Postboks 8891, Youngstorget
0028 Oslo

Krav om innsyn i Overvåkingspolitiets arkiv og registre.

Jeg ber med dette om å få innsyn i alt som måtte ha blitt registrert/notert om meg i Overvåkingspolitiets ulike arkiver og registre fram til 8. mai 1996.

Min nåværende adresse er:

«Bergmannsveien 12,
9170 Longyearbyen.»
Personnummer: «12 12 12 555 55»

«Longyearbyen 10. januar 2000»

Vennlig hilsen
«Peder As»

Hvilke opplysninger har Innsynsutvalget bruk for?

Før innsynsorganet fatter vedtak, vil den søknaden du sender, bli behandlet av et sekretariat av sikkerhetsklarert personell som delvis er rekruttert fra POT. Det er navn og personnummer de trenger for å gjennomføre søking i papirarkiver og elektroniske registre. Sekretariatets innstilling om hvorvidt du skal få innsyn, skal forelegges POT til uttalelse før Innsynsutvalget fatter vedtak, slik det er nærmere beskrevet nedenfor.

Det er ingen grunn til å gi opplysninger som deg selv ut over det som er tatt med i «Peder As»-eksemplet foran, for eksempel om hvilke fagforeningsverv du har hatt eller hvilke politiske eller sosiale aktiviteter du har bedrevet på ulike steder i landet, hvis ikke du selv ønsker å orientere POT om dette. Men hvis du tidligere har hatt et annet navn enn du har nå, vil det trolig være hensiktsmessig å gjøre oppmerksom på dette og på omtrentlig tidspunkt for navneendring.

Du kan ikke være sikker på om du også er blitt overvåket. Krev din rett om å få innsyn i mappa di!

Svakheter ved loven

Fra loven trådte i kraft 1. januar 2000 har du i tre år en lovfesta rett til det som kalles «begrenset innsyn» i det som fortsatt finnes bevart av det POT måtte ha registrert om deg i tidsperioden fra 8. mai 1945 til 8. mai 1996. Innsynsretten omfatter altså ikke det som er registrert i Forsvarets Etterretningstjeneste eller i Forsvarets Sikkerhetstjeneste eller i Televerkets gamle telefonavlyttingsprotokoller som Telenor har oppbevart så trygt at ikke engang Lund-kommisjonen fikk se dem.

Du må sette fram innsynskravet skriftlig og brevet skal inneholde de opplysninger som er med i eksemplet ovenfor.

I Innsynsloven har Stortinget vedtatt et unntak fra forvaltningslovens innsynsrett! Selve Innsynsloven inneholder unntaksbestemmelser som er så vidtgående og i tillegg så uklart formulert at det er mulig for Justisdepartementet – eller POT som arbeider på oppdrag for departementet – å undergrave innsynsretten uten at du får vite om det. Her skal vi bare som et eksempel nevne en bestemmelse i lovens paragraf 8 om at Overvåkingspolitiet skal uttale seg om ditt innsynskrav når saken er utreda, men før vedtak er fatta av nemnda:

«Overvåkingsentralen skal før behandlingsorganet fatter vedtak om rett til innsyn, etter en nærmere frist satt av behandlingsorganet, få uttale seg om innsynsspørsmålet. Overvåkingsentralens uttalelse er unntatt fra reglene om innsyn i forvaltningslovens §§ 18 og 19.»

Den siste setningen betyr at denne uttalelsen skal holdes skjult for deg, også om det skulle være nettopp denne uttalelsen som blir årsak til at du helt eller delvis blir nekta innsyn i det Overvåkingspolitiet har registrert om deg.

Dette er at Stortinget har oppheva forvaltningslovens regler om en parts rett til innsyn i egen sak – bryter grunnleggende med det som de siste 20 årene har vært ansett som vanlige borgerlig-demokratiske rettigheter i Norge. Dette er bare ett av punktene i loven som er slik at det kan bli riktig og nødvendig å få selve lovens lovligheit prøvd for domstolene.

Innsyn 2000

Hva er Innsyn 2000?

Vi er ei gruppe enkeltpersoner – deriblant noen advokater – som har engasjert oss i arbeidet for innsynsrett. Komiteens leder er Dag Tangen. Vi ønsker å bidra til kontakt og samarbeid mellom personer som krever innsynsrett. Men vi har ingen ressurser til å kunne foreta utredninger eller gjennomføre undersøkelser som det viser seg er nødvendige for å følge opp enkeltsaker.

Å ta kontakt med Innsyn 2000 medfører ingen kostnader for deg. Hvis det blir slik at du eller andre vil trenge advokat-hjelp for å fremme egen sak overfor behandlingsorgan eller domstoler, må dette tas opp særskilt når den situasjonen oppstår.

Fordi denne loven er så spesiell, mener vi det vil være nyttig at flest mulig av de som krever innsyn, kan holde hverandre orientert. Vi oppfordrer deg derfor til å sende en kopi av innsynskravet ditt til:

Innsyn 2000, Postboks 3090, Elisenberg, 0207 Oslo (Foreløpig har vi ikke telefon).

Innsyn 2000 vil i løpet av noen uker opprette egen hjemmeside på internett og egen e-postadresse.

Kopiene vi mottar vil bli forsvarlig oppbevart og vil ikke bli stilt til rådighet for andre uten ditt samtykke.

NB! Vær oppmerksom på at behandlingsorganet ønsker å få personnummer oppgitt. Fordi personnummer er en personlig opplysning som er beskyttet av lovbestemt taushetsplikt (og som hvem som helst kan bruke til å hente ut opplysninger om deg fra ulike registre), vil det være naturlig å stryke ut i alle fall de fem siste sifrene i personnummeret før du lar noen få kopi av søknaden, og før du eventuelt sender kopi til Innsyn 2000.

NB! Blant annet fordi Innsyn 2000 har få ressurser er det veldig hyggelig hvis du gir dette notatet videre til andre og bidrar til at det blir lagt ut på flest mulig hjemmesider på nettet.

Innsyn 2000

Større edrueighet fra internasjonalt ansvarlig, takk !

Opprør nr. 2/00 intervjuer Bjarke Friborg, RVs ansvarlige for internasjonale saker, bondelederen Alberto Areco fra Paraguay.

I avsnittene med overskriften Ulike strategier, nevner Areco, ifølge Friborg, at det finnes seks partier på venstresida i Paraguay: Et gammelt Moskvaorientert PCP, et castroistisk MPL, et sosialdemokratisk PSP og tre trotskistiske. Dessuten skal venstresida være svak og uten tradisjoner for enhetsarbeid osv.

Ettersom jeg kjenner Areco både fra Paraguay og her i Norge, stusset jeg en del på dette, og kontaktet Areco i Paraguay. Han svarer følgende:

Det er i Friborgs oppstilling utelatt et av de sterkeste partiene på venstresida nemlig Movimiento Popular Revolucionario Paraguay Pyahurá (MPRPP). Dette partiet arbeider svært aktivt innenfor massebevegelsen både blant bønder og blant den aktive delen av fagbevegelsen. (Ideologisk vil dette partiet kunne katalogiseres i samme familien som AKP i Norge, min anmerkning; OS).

Videre er det slik at de tre trotskistiske gruppene som blir nevnt, i dag ikke eksisterer organisatorisk, ikke annet enn som små diskusjonsgrupper.

Når det gjelder MPRPP så er de uenige i at venstresida skulle være svak pga. diktaturet, og ser dette som en dum unnskyldning fra Moskvaorienterte PCP, for å skjule sine feilaktige politiske linjer. Med et slikt utgangspunkt kan en også takke imperialismen for å øke i styrke.

MPRPP kritiserte denne linja under diktaturet og vokset og styrket seg. Etter

diktaturets fall har MPRPP tredobla sin innflytelse blant massene nettopp ved å utnytte den åpninga som den «demokratiske» konjunkturen har gitt.

Regjeringas uttalelser kan kanskje fortelle noe om hva som er MPRPPs styrke. Når det gjelder jordokkupasjonskampene ved årsskiftet der 15 000 hektar jord ble okkupert, noe som kostet 4 menneskeliv og 25 sårede, den nasjonale streiken til lærerorganisasjonen OTEP for en offentlig skole og diverse streiker i metallurgisk bransje, har regjeringa og pressa uttalt følgende:

- dette er starten til venstresidas forsøk på å ta statsmakta
- nye geriljametoder av MPRPP
- politiske streiker ledet av MPRPP som utnytter krisen
- flere seire til kommunistene på grunn av en svak regjering
- de er en seksjon av FARC (Colombias største geriljaorganisasjon, min anmerkning, OS) for den latinamerikanske revolusjonen
- osv, osv.

Så langt informasjonen fra Areco. Jeg må tilføye at RVs internasjonale ansvarlige må forholde seg noe mer edrueilig i sine artikler. Han kan ikke fortsette med å blåse opp trotskistorganisasjoner over alt i verden bare fordi han selv er trotskist. Det gjelder å være etterrettelig i framstillinga av situasjonen i andre land. Særlig i et parti som RV med flere revolusjonære fløyer.

Olaf Svorstøl,
leder i Gamle Oslo RV

Ettersom neste Opprør er til ekstern bruk (neste intern-Opprør kommer først i slutten av mai) lar vi unntaksvis redaksjonsmedlemmene svare kort på den kritikken som er kommet mot dem etter innlegg i nr. 3/00. Red.

TIL ERIK NESS

Jeg vil gjerne understreke at etter min mening har AKP sin plass i RV. Mange AKPere gjør en kjempeinnsats i RV, en innsats AKP burde øke. Men vi må klare å se at av og til vil to slike partisprosjekt ha motstridende interesser, og det syns jeg faktisk Erik selv illustrerer godt med eksemplet Sandefjord. Videre debatt om dette bør vi ta på epost-lista.

Når det gjelder Klassekampen har Erik (nesten) helt rett. Her kommer det mer fra oss i partiledelsen til det eksterne 1. mai-nummeret.

Finn Olav Rolijordet

TIL OLAF SVORSTØL

Areco ga meg ingen opplysninger om bestemte partier eller smågrupper. Dem er det meg som har gravd frem, men i ettertid ser jeg at dette kan mistolkes ut fra redigeringen. Det beklager jeg. At MPRPP er utelatt skyldes imidlertid at jeg ikke fant noe om dem i de internasjonale oppslagsverkene jeg brukte. Jeg har heller ikke sett dem omtalt av andre venstreorganisasjoner i Paraguay. Det mener jeg sier noe om å stole for mye på internett, mer enn om min vilje til å undertrykke bestemte politiske retninger.

Bjarke Friborg

AKP og «paraplypartiet»

Kanskje finnes det ikke noe mer patetisk enn proklamasjoner om andres påståtte undergang? Kanskje burde man forbigått påstandene i artikkelen, «Partiet vårt», til Finn Olav Rolijordet i Opprør nr. 2/00 i taushet. Det er tross alt sånn at det er hva man gjør, som er det vesentlige. Men ord påvirker også. Derfor er ikke taushet alltid gull.

Finn Olav skriver at «AKP spiller i dag en liten rolle i det politiske liv og er på sitt beste som aktivister i RV og slitere for å selge KK». Og så hiver han seg på VG-karussellen med «knappt et hundre medlemmer».

Ærlig talt synes jeg også de RVerne som ikke er medlem i AKP og Finn Olav sjøl, burde vært bekymret for forsøket på å minimalisere AKP. Tenk om de hadde vært sanne! RV er definitivt i beita for «aktivister i RV», gjerne av AKP-typen.

I Vestfold lever RV og AKP i fredelig sameksistens. Begge er små og verken AKP eller RV kan sies å ha en fungerende, fylkesdekkende organisasjon. Men: AKP arrangerer studiesirkel og rekrutterer. Det er kjempebra når RV gjør det samme. Det er et stort savn at det reelt sett ikke finnes RV-lag i Sandefjord – fordi det betyr ingen sosialistisk organisering i byen.

Når det gjelder partisekretærens bekymring for AKPere som «sliter for å selge KK», burde bekymringa utvides til

at – til tross for at det er RV-lag i Kristiansand, Moss og andre steder som skjønner at Klassekampen er viktig – har ikke den sentrale ledelsen i RV en plan for å støtte og utvikle avisa. Desverre er det sånn at Finn Olav & Co. ikke har vervekampanjer til Klassekampen på sin dagsorden. Det jobbes ikke systematisk med å verve nye RV-medlemmer til abonnere på avisa. RV-kontoret mobiliserer ikke laga og medlemmene utover almenne oppfordringer.

Når RV ifølge Finn Olav er 6-7 ganger større enn AKP, og det hadde vært flott om det hadde vært sant, kunne det vært en enorm ressurs for avisa, en av de viktigste politiske bærebjelkene for venstresida. Men selv med RVs reelt sett mer begrensa ressurser, kan mye gjøres. Ut fra innsats aner det meg at RV-ledelsen ikke helt har skjønnet betydninga av KK for RV.

Det er en bra metode å ikke bagatellisere andres innsats, men heller omtale positivt og være glad når AKP utgir og driver studiesirkler på mange plasser, når vi utgir blader, hefter og bøker, når vi spiller en rolle i Kvinner på tvers, i fagbevegelsen osv. En behøver ikke å skjønne situasjonen i AKP for å få med seg det. Og det er bra for det Finn Olav omtaler som «paraplypartiet» (les: RV) at AKP ikke har havarert.

Erik Ness, Vestfold AKP og RV

Vil venstresiden være mer enn et hår i maktens suppe?

Fylkesstyret i Hordaland RV har sendt ut en årsmelding for 1999 som konkluderer med at RV er i fin framgang organisatorisk og oppslutningsmessig. Nettopp i denne situasjonen syns jeg det er grunn til å reflektere over hvor vi står, hvordan vi jobber og hva vi ikke får til politisk.

Hele 90-tallet var preget av markedsliberalismens sterke frammarsj, politisk har venstresiden – med unntak av EU-kampen – vært på defensiven. RV har likevel både nasjonalt og lokalt styrket seg oppslutningsmessig. Lokalt er jo oppslutningen i valg i både Odda og Bergen betydelig. Likevel må vi erkjenne at vi sjelden greier å skape bevegelse og trøkk i sakene vi syns er viktige. Mulighetene er mange, f.eks. har store deler av fagbevegelsen særlig fra EU-kampen blitt langt åpnere og uavhengige politisk. Både miljø- og kvinnebevegelsen er høyst oppegående. Men verken SV eller RV greier å utnytte mulighetene til å lage en front mot markedsliberalismen. På nasjonalt plan er det viktige ting som skiller RV og SV. SV-toppens støtte til NATO krigen i Jugoslavia er ett tydelig og talende eksempel. Men lokalt var det SV/SU i Bergen som var de sterkeste drivkreftene i arbeidet mot NATO krigen

og ledende i SV-opposisjonen på og etter landsmøtet i fjor. SV og SU i Bergen og Hordaland har i svært mange saker jobbet veldig bra de siste årene – ikke minst med å dra i gang aksjoner og fellesinitiativer. Hvis vi skal være helt ærlige så har faktisk SV vært mye flinkere enn oss i RV til å drive frontjobbing og mobilisering ved en rekke anledninger. I parlamentariske organer er vi stort sett enige. Min erfaring er at de aller fleste i de to partiene er svært enige og tenker såpass likt at det er grunnlag for å jobbe politisk og organisatorisk svært tett sammen. Jeg er overbevist om at det som er av forskjeller og uenighet vil inspirere og utvikle oss politisk. Et eksempel: Jeg tror det var galt av SV å inngå budsjettkompromiss med flertallet i bystyret – ikke fordi det er feil å inngå kompromisser, men fordi kompromisset ikke hadde grunnlag i bevegelsene og organisasjonene som kjempet mot budsjettet. Men RV blir ikke noe farligere for makta ved bare å stemme for våre egne «rause» budsjettforslag. Sånn som RV og SV jobber nå svekker vi bevegelsenes og våre egne muligheter for å slå gjennom ved å drive to parallelle parlamentariske grupper, litt parlamentarisk flisespikking og rivalisering om et godt presseoppslag. I alt og ett

driver RV og SV hver vår sterkt offentlig subsidierte valgorganisasjon. Vi skaper ikke det vi trenger: Et radikalt, åpent, systemutfordrende sosialistisk parti.

Venstresiden i Bergen og Hordaland er et hår i maktens suppe – men heller ikke mer. Vår ambisjon er jo i praksis svært defensiv: Vi er fornøyd når vi selv går frem i valg og syns det er hyggelig hvis våre naboer i henholdsvis SV eller RV gjør det bra også. Vi gjør ingenting for virkelig å utfordre sosialdemokratiets høyrekurs. Vi som regner oss som sosialister og revolusjonære må sammen åpne oss mot fag-, kvinne- og miljøbevegelsen. Vi må gi rom for å jobbe i og sammen med både solidaritets- og skoleaksjoner for å utvikle krav og politikk, aksjoner som føles truende både for bystyreflertall og næringsliv. På dette grunnlaget må en felles venstrefront her vest å gå inn i debatten og vise alternativer til Ap-toppens handlingsalternativ: Ytterligere liberalisert kapitalisme med svekkede rettigheter og muligheter for vanlige folk i Norge og ytterligere skvis av de fattigste i verden. Vårt felles mål må være å skape en felles venstrefront for den kritiske politiske, aktivistiske og faglige opposisjonen. Vi skal være både tøffe og resultatorienterte, konkrete og visjonære.

Først da kan vi bli utfordrende og farlige for makteliten.

PRAKTISK SAMARBEID

Mange starter diskusjonen om samarbeid mellom SV og RV med å invitere de samarbeidsorienterte i det andre partiet til å bytte parti. Det er et håpløst utgangspunkt. Vi må legge partisjåvinisme og partitaktikk til side. Derfor er min utfordring til både oss i RV og våre venner i SV at vi tar denne diskusjonen om vi er fornøyd med å være håret i suppen, om hva vi kan oppnå i fellesskap. Er det grunnlag for i første omgang felles gruppemøter, felles medlemsmøter om vi vil ha en felles venstrefront, fellesinitiativer overfor grupper/aksjoner/organisasjoner i by- og fylkespolitikk, eller...? Vi på venstresiden i Bergen og Hordaland hvor forholdet mellom RV og SV er så pass godt bør ikke la muligheten for i første omgang lokalt å skape en bevegelse som politisk og organisatorisk utfordrer høyrekreftene både på den klassiske høyresiden og i sosialdemokratiet.

Steinar Nørstebø, hovedtillitsvalgt i Posten og leder av Hordaland RV frem til februar i år

En politisk krise

For en tid siden var det en medarbeider i Klassekampen som skrev og tilbød meg tre foreslåtte dager hvor avisa ville ha åpen plass for meg. Siden jeg under Jon Michelets redaktørtid har hatt kjempeproblemer med å komme på trykk, skrev jeg tilbake og spurte hvilke garantier jeg har for at det jeg skriver blir trykket. Det har jeg aldri fått noe svar på.

Og nå skriver jeg til Opprør i håp om at det ennå finnes rester av ytringsfrihetsmuligheter i dette miljøet rundt RV og Klassekampen. Den debatten som hittil har vært ført om avisa har gått på regiproblemer, om hvor mye kultur, eller lite kultur, humor, fart, fagforeninger etc. det skal være. Ikke ett eneste menneske har våget å lansere tanken om en politisk krise, en krise i den politiske tenkningen. Klassekampens krise er stagnasjonen i utvikling av politisk tenkning, av politisk perspektiv, av nyorientering.

Interessant var det at Bjarke Friborgs viktige artikkel 17.1.99 og KKs interesse for internasjonal sosialisme, overhodet ikke har blitt kommentert av noen debattant i avisa!

Friborg kom nemlig til å nærme seg den elementære sannhet at marxistiske debatter er internasjonale debatter, men slik skal det tydeligvis ikke være i avisa.

For hør bare hva sentrale KK-skribent Magnus E. Marsdal skriver 24. februar: «Er det ei mogleg løysing å slåst for humanisme (!) og sjølvråderett, for ein pluralistisk (!) og inkluderande (!) nasjonalisme?

For å stilla spørsmålet annleis: Finst det politisk handlingsrom for ein progressiv (!) norsk (!) nasjonalisme (!).»

Utopstegnene er mine, et uttrykk for at jeg snart kollapser over hva antatte partikamerater holder på med. Dette er jo den rene galskap. Er det noe rart at opplagstallet til Klassekampen synker?

Avisa må så fort som mulig finne ut om de er tilhengere av autentisk internasjonal kommunisme slik den ble utformet av Marx, Rosa og Lenin, eller om de er en slags norsk-nasjonalistiske Vangsgutar som befinner seg på loftet hos Ibsens Vildanden hvor man forveksler kaniner med bjørner.

Klassekampen og RV står nå overfor følgende skjebnevalg: Enten starter man en politisk debatt om situasjonen for KK, RV, etc. og med politisk debatt mener jeg politikk. Og hvis det også er uforståelig, så betyr det tilkjennevisning av standpunkt og posisjoner til aktuelle og historiske konflikter.

Debatten opp til nå har vært kosmetisk, dvs. den har styrt unna ethvert politisk problem til fordel for formell synsing av ulikt slag. Hvis det er slik at for eksempel Marsdals tenkning er representativ for redaksjonen i dagens KK, må vi umiddelbart slutte å kalle avisa sosialistisk og si at den er et organ for nasjonalisme. Lenger vekk fra det Kommunistiske Manifest enn dette er det vanskelig å komme.

Jan Hårstad

Positivt og skuffende

At man nå ha på gang en tendens i RV til å utdype internasjonale forbindelser, kan man bare hilse velkommen. Det er uhyre positivt at det nå blir kastet inn litt frisk luft av andre politiske tradisjoner enn de tradisjonelle som for lengst har havnet på dunga.

Nå var det jo sånn at stalinistene var mestre i å omforme virkeligheten ved unnlater og omskrivninger. Dette er en kultur vi definitivt må styre unna og slå ned om nødvendig.

Jeg blir av den grunn direkte lei meg da jeg i den lesverdige artikkelen til Forbundet Internasjonale leser: «Nettopp fordi FI er den eneste reelt eksisterende Internasjonale – og med sine tradisjoner for kamp mot både kapitalisme og stalinisme – mener vi FI er et bra sted å begynne.»

Dette er definitivt ikke sant. Det finnes også en rekke andre organisasjoner som er like «reelt eksisterende» som FI internasjonalt. Jeg skal ikke oppkaste meg til noen professor i dette, men bare nevne at International Communist League (Fjerde Internasjonale) ble formet i 1979, International Communist Current i 1975, International Bureau for the Revolutionary Party i 1983, for å nev-

ne tre andre reelle organisasjoner som har ført kamp mot stalinismen i arbeiderbevegelsen.

Fra midten av 30-tallet var det to strømninger som forholdt seg dypt kritisk til de offisielle kommunistpartiene med sin hundelignende servilitet overfor Moskva. Det var trotskismen og venstrekommunismen.

Hvis vi nå skal fornye sosialismevisjonen som det heter, må man i denne prosessen naturligvis se nøye på hva som er verdifullt og hva som er forkastelig i sosialismens historie. Og faktisk er det slik at de kritiske bemerkninger om trotskismen som forfatterne framlegger i dag, er blåkopier av hva venstrekommunistene sa på 30-tallet!

Den marxistiske historien er rik og spennende, og kvitter vi oss med den helt ubrukelige dogmatiske statsmarxismen, må vi ikke gjøre den feilen at vi tror at bare ett bestemt miljø i dag sitter inne med alle nøklene til en fornyelse av politikken.

Vi må heller åpne opp for den erkjennelse at det er svært mange reelle organisasjoner som har noe å lære oss – ikke bare en.

Jan Hårstad

Mordet på Ignace

Reiss

Ignace Reiss var en av de ledende skikkelsene i den Røde Armeens militære etterretningstjeneste, det Fjerde Departement, som på sett og vis var den mest eksklusive i Sovjetunionen. Både Richard Sorge og Leopold Trepper var knyttet til den; to av verdenskrigens mest kjente agenter.

Reiss jobbet etter nazistenes maktøvertakelse i 1933 med å kartlegge Tysklands militære opprustning, noe han gjorde fra Paris og Sveits. Hans kone forteller i sin biografi, *Our own people*, at han ble dypt skaket over den første Moskvaprosessen i august 1936 hvor 16 gamle medarbeidere til Lenin ble henrettet.

Han hadde også satt sin lit til at den folkelige reisning i Spania på denne tiden skulle føre til en gjenfødelse av sosialismens skapende virksomhet, men ble rystet over at

GPU (Sovjets militære etterretningstjeneste, red.) gikk inn der og begynte å utrenke antistalinistiske sosialister og anarkister. Det er på denne bakgrunn at han bestemte seg for å hoppe av, men det var naturligvis farlig all den stund han også visste at miljøet rundt Stalin hadde begynt et diplomati i forhold til Hitler-Tyskland, noe som endte opp med pakten i 1939, deretter Vennskapspakten av 28.9.1939.

En gruppe killerkommandos fra GPU fotfulgte Reiss i sommeren 1937 og klarte til slutt å likvidere han i september 1937 i utkanten av den sveitsiske byen Lausanne.

Brevet han etterlot seg er et viktig dokument til å forstå hvordan mange tenkende sosialister og kommunister opplevde utviklingen fra midten av 30-tallet.

Jan Hårstad

Rosa Luxemburg var blant de første marxistene som ikke bare så bra ting ved Russland.

Til Sentralkomiteen i Sovjetunionens Kommunistiske Parti

Dette brevet som jeg skriver til dere i dag, skulle jeg ha skrevet for lenge siden, på den dagen da de 16 (1) ble massakrert i kjellerne på Lubianka (2) etter ordre fra «Folkets Far».

Den gang forholdt jeg meg taus og jeg hevet ikke stemmen mot de påfølgende mordene, og av den grunn bærer jeg på et tungt ansvar. Min skyld er alvorlig, men jeg vil forsøke å reparere den, reparere den umiddelbart og derved lette trykket i min samvittighet.

Fram til dette øyeblikket marsjerte jeg sammen med dere. Nå vil jeg ta et annet skritt. Våre veier skilles! Den som nå forholder seg taus, blir en medskyldig til Stalin og forråder arbeiderklassen, forråder sosialismen.

Jeg har kjempet for sosialismens sak fra jeg var tyve år gammel. Når jeg står ved inngangen til mitt førtiende år, ønsker jeg ikke lenger å leve på Yezhovs nåde (3). Jeg har bak meg seksten år med illegalt arbeid. Det er ikke lite, men jeg har krefter igjen til å starte alt på nytt for å redde sosialismen. Denne kampen begynte for en lang tid siden og jeg ønsker å finne min plass i den.

Den støyen som frambringes i forbindelse med at sovjetiske flyvere har fløyet over Nordpolen, har til hensikt å overdøve de stønnene og skrikene som stammer fra de torturerte ofrene i kjellerne i Lubianka, i Svobodnaia, i Minsk, i Kiev, i Leningrad, i Tifilis. Dette kommer ikke til å lykkes. Sannhetens stemme er langt sterkere enn støyen fra de kraftigste maskiner.

Det er temmelig klart at flyvernes bragder over Nordpolen vil kile hjertene

til amerikanske damer og den ungdommen på to kontinenter som lider av sportsgalskap, at den langt lettere vil lykkes i å erobre den internasjonale opinionen og influere verdens samvittighet.

Men la dere ikke villedes: Sannheten kommer til å finne en vei ut og et oppgjørets dag er langt nærmere enn herrerne i Kreml innbiller seg. Den dagen da den internasjonale sosialismen vil felle en dom over forbrytelsene som er begått i de siste ti årene er ikke langt vekk. Ingenting vil bli glemt og ingenting vil bli tilgitt. Historien er nådeløs. «Den geniale lederen», «Folkets far», «Sosialismens sol» vil bli stilt til rette for hva han har gjort.

Han må stilles til regnskap for den kinesiske revolusjonens nederlag, for den røde folkeavstemningen i Tyskland, for den tyske arbeiderklassens nederlag, for teorien om sosial-fascismen, for de tingene han uttalte til Roy Howard (4), for fjeskingen med M. Laval – alle disse geniale handlinger.

Dette rettsoppgjøret vil finne sted som et åpent forum og både levende og døde vitner ønsker å delta i det. Alle vil snakke ut og denne gang vil de si sannheten, bare sannheten. Alle vil vitne – de som ble bakvasket og de som ble skutt selv om de var uskyldige – og den internasjonale arbeiderbevegelsen vil rehabilitere dem; Kamenevne, Mraachkovskys, Mdivania, og Okuzhavas, Rakovsky, og Andres Nin (5) – «spionene og de fiendtlige agentene, sabotørene og Gestapo-agentene»!

Arbeiderklassen må nedkjempe Stalin og stalinismen slik at Sovjetunionen og den internasjonale arbeiderbevegelsen ikke dukker under i kamp mot fascisme og kontrarevolusjon. Denne blandingen av den verste opportuniste, fri fra alle prinsipper, og av løgner og blod, truer med å forgifte verden og de siste kjem-

pende krefter i arbeiderklassen.

I dag trengs det en nådeløs kamp mot stalinismen! Klassekamp og ikke Folkefronter, arbeidernes intervensjon i den spanske borgerkrigen som en motpol til komiteenes virksomhet.

Ned med løgner om «sosialisme i ett land»! Vend tilbake til Lenins Internasjonale!

Verken den Andre eller den Tredje Internasjonale kan utføre denne historiske oppgaven. Så korrumpert og misdannet kan disse bare hindre arbeiderklassen i deres kamper. De kan bare opptre som politi i borgerskapets tjeneste. Vilken ironi fra historien! Før i tiden var det borgerskapet selv som frambrakte deres egne Cavaignacs og Gallifets, deres Trepovs og Wrangels.

I dag, under lederskapet til de to strålende Internasjonale, har arbeiderne selv blitt bøddler for sine egne kamerater. Rolig og behersket kan borgerligheten vende tilbake til sine egne affærer: Det hersker ro og orden. Vi har fremdeles Nosker (6), Yezhov, Negrins (7) og Diazser (8). Stalin er deres fører og euchtwang er deres Homer.

Nei, jeg klarer ikke dette lenger. Jeg tar i bruk min handlefrihet. Jeg vender tilbake til Lenin, til hans lære og handlinger. Jeg setter som mål å vie mine siste krefter til Lenins sak. Jeg vil fortsette å kjempe, for bare vår seier – den proletære revolusjonens seier – kan frigjøre menneskeheten fra kapitalisme og fra stalinismen i Sovjetunionen.

Framover til nye kamper! For den Fjerde Internasjonale!

Ludwik, 17. juli 1937

PS. I 1928 ble jeg tilkjent den Røde Faner Orden for min innsats i den proletære revolusjonen. Jeg legger ved ordenen. Det ville være under min verdighet å

bære en orden som også bæres av personer som henretter arbeiderklassens beste menn i Russland. (I de to siste ukene har *Izvestija* publisert navnene på dem som har mottatt utmerkelsen. Man har vært diskret og stille om deres innsatser. Det er disse herrer som har iverksatt dødsdommer over de gamle Bolsjevikene.)

FOTNOTER TIL BREVET

1) *De 16 henspiller på den første Moskvaprosessen i august 1936 som førte til henrettelse av gamle bolsjevikere.*

2) *Lubianka er den store bygningen i sentrum av Moskva som var hovedkvarter for overvåkingsorganet såsom NKWD, GPU, KGB, navnene deres endres jevnlig.*

3) *Yezhov var den beryktede innenriksminister fra september 1936 til desember 1938 hvor han også forsvant.*

4) *Roy Howard, en amerikansk journalist som intervjuet Stalin i 1935*

5) *Andres Nin hadde jobbet i Komintern, brøt med Moskva og ble generalsekretær i POUM under den spanske borgerkrigen og symboliserte uavhengighet. Kritiserte Moskvaprosessene, ble arrestert i Spania i juni 1937 og drept.*

6) *Noske var tysk sosialdemokratisk leder som organiserte hetsen mot de tyske spartakistene i 1919, noe som blant annet medvirket til drapene på Rosa Luxemburg og Karl Liebknecht det samme året.*

7) *Negrin var spansk politiker som lik Noske slo ned på arbeidermakten i Katalonia i mai 1937.*

8) *Diaz var leder av det spanske Kommunistpartiet som også bifalt denne politikken.*

Sentral bok om dette: Elisabeth K. Poretsky, Our own people, Oxford University Press 1969.

JH

Liste over materiell som kan bestilles fra RV (ajourført 18.3.00)

Sendes til: RV, Osterhausgt. 27, 0183 Oslo, faks: 22 98 90 55, tlf: 22 98 90 50 / 52, e-post:rv@rv.no

Rosa Luxemburg (kr. 140)

Av Paul Fröhlich. Som tittelen antyder er dette et verk om en av de fremste revolusjonslederne fra Tyskland 1918, og hennes tanker rundt massestreik, revolusjon og industrisamfunn. Boken har etterhvert blitt en klassiker, og er blitt gjenoppretrykt og redigert flere ganger siden førsteutgaven i 1939 (engelsk, 334 sider, RV)

Gramsci's Prison Notebooks (kr. 240)

Antonio Gramsci sine berømte fengselsnotater fra 1929-35. Går inn på alt fra klassekamp i moderne industrisamfunn til arbeiderbevegelsen og de intellektuelle sin rolle i kampen om det ideologiske hegemoniet. Revolusjonær marxisme på sitt beste (engelsk, 483 sider, RV).

The New Left of the Sixties (kr. 75)

25 ulike tekster fra Hal Draper-gruppen *Independent Socialists* 1965-1970, med emner som Marcuse, Mao og McCarthy. Hver for seg tar de opp spørsmål som amerikansk venstresradikalisme, det fremvoksende studentopprøret og synet på ytringsfrihet og demokrati under kapitalismen og sosialismen (engelsk, 267 sider, RV).

Fontamara (kr. 100)

Denne romanen av Ignazio Silone inspirerte tusener av mennesker til å kjempe mot fascismen på 1930-tallet. Boken følger innbyggerne i den italienske landsbyen Fontamara, som forsøker å overleve under Mussolinis diktatur (engelsk, 180 sider, RV)

Søstre, Kamerater! (kr. 198)

Boka til Kjersti Ericsson som har vært en referanse i kvinneidebatten siden boka kom ut i 1987, er igjen å få tak i! Send kr. 198 til Røde Fane, PB. 124, Sentrum, 3251 Larvik, bankgiro 6276.05.28108, og du får boka fritt tilsendt (219 sider, AKP).

HEFTER:

India og MAI/WTO (kr. 20)

Kristine Mollø-Christensen og Trond Sæbø Skarpeteig har skrevet en rapport som RV har utgitt med støtte fra Norad. «Hvilken effekt vil en multilateral investeringsavtale ha på landene i Sør. India som eksempel.» Det er med andre ord MAI-avtalen som vurderes. Heftet inneholder også en artikkel av Helge Christie om WTO. Heftet kan kjøpes enkeltvis. Det inngår nå også i studiesirkelen «Samfunnet i dag» (RV).

Marxisme-humanisme-feminisme (kr. 20)

Nytt RV-hefte fra kvinneutvalget i Trondheim. Lisen Lie og Astri Holm skriver om marxismen-humanismen til Raja Dunajevskaja, og om feminismen til Simone de Beauvoir. Janne Bromseth går inn på 90-tallets feminisme, med spesiell vekt på Nina Bjørk. Heftet er en del av oppfølgingen av RVs kvinnekonferanse i 1998 (RV).

Eritrea – hva nå? (kr. 20)

Nytt AKP-hefte om situasjonen i Eritrea. Tore Sivertsen og Peter M. Johansen skriver om frigjøringskrigen frem til 1991, og om den nye konfrontasjonen mellom Eritrea og Etiopia. Heftet tar opp spørsmål som sjøbergingsideologi, det nasjonale spørsmålet og om problemene med å bygge et nytt samfunn etter selvstendigheten (AKP).

Om folkestyre og proletariats diktatur (kr. 20)

ML-gruppen Revolusjon beskriver hvordan de mener RV er ved å bli et «anarkotrotskistisk prosjekt for en utopisk småborgersosialisme». Inneholder også tekster av Albanias tidligere leder Enver Hoxha m.fl. om synet på staten og på proletariats diktatur (29 sider, ML-gruppen Revolusjon).

Hva er den Fjerde Internasjonale? (kr. 20)

Forbundet Internasjonale har samlet fire ulike tekster om historien til Fjerde Internasjonale: Fra kampen mot stalinismen på 1930-tallet frem til ungdomsopprøret på 1960-tallet, og om arbeidet for en internasjonal nyorientering og omgruppering på 1990-tallet (23 sider, Forbundet Internasjonale).

ANDRE DEBATTHEFTER/BØKER

	pris/bestilling
■ Et kritisk blikk på 50 år med IS-tradisjonen. Av Bjarke Friborg	kr. 10stk
■ Lærdommer fra forsøk med sosialistisk økonomi. Av Peder Martin Lysestøl	kr. 10stk
■ Arbeiderkamp mot privatisering i Argentina. Av Juan Carlos Orieta	kr. 40stk
■ Ja, vi elsker. Studie i det nasjonale spørsmål. Av Jørn Magdahl	kr. 50stk
■ Innledninger fra Sosialismestevnet 1998. Med Bernadette McAliskey og andre	kr. 30stk
■ Livet bak murene. RV på Stortinget. Av Erling Folkvord 1997 (red.), 160 sider	kr. 40stk
■ 20 år med RV i kommunestyre og fylkesting. Av Aksel Nærstad 1995 (red.). 240 sider	kr. 20stk

PROGRAMMER OG FAKTAHEFTER

	pris/bestilling
■ Fattig og Rik. Rapport om klasse-Norge 1998. Av Finn Olav Rolijordet (red.)	kr. 20stk
■ For en helhetlig eldreomsorg. 1997 Av Peder Martin Lysestøl/Kjell Stephansen	kr. 10stk
■ Anti-rasistisk Manifest. Landsmøtet 1997.	kr. 10stk
■ Prinsippprogram for RV, 1999 - 2001	kr. 20stk
■ Arbeidsprogram for RV, 1999 - 2001	kr. 20stk

NYTT FRA RV!

	pris/bestilling
■ Marxisme-humanisme-feminisme (kvinneutvalget)	kr. 20stk
■ India og MAI/WTO (Kristine MC og Trond Sæbø)	kr. 20stk
■ RV sin grunnsirkel, desember 1999	kr. 100....stk
■ «Ja, de penga....» Statsbudsjettet 2000	kr. 10stk
■ Om statens rikdom og kampen for velferdsstaten (red. Finn Olav Rolijordet)	kr. 10stk

LØPESEDLER

	bestilling
■ verveløpeseddel m. giro	kr. 0,2stk
■ Stopp volden – Norge ut av Nato (kopioriginal for egenkopiering)	gratisstk
■ «Ja, de penga...» (kopioriginal for egenkopiering)	gratisstk

PLAKATER

	bestilling
■ Rød Valgallianse (logoen i plakatversjon)	kr. 5stk
■ Valgplakaten 1999, A2 om privatisering	kr. 0,5stk
■ Stopp volden/ut av NATO (stolpeplakat)	kr. 1stk

MERKER

	bestilling
■ jakkemerke med RV-flagg (metall)	kr. 2stk
■ trenål med RV-flagg	kr. 30stk
■ jakkemerke – Norge ut av Nato	kr. 10stk

■ Det skal ikke koste å være sjuk – nei til privatisering (Ark m/21 klistremerker)	kr. 10stk
■ Det skal ikke koste å være sjuk – Privatisering nei takk (Ark m/21 klistremerker)	kr. 10stk
■ Stopp volden – Norge ut av Nato (Ark m/21 klistremerker)	kr. 10stk

ANNET

	bestilling
■ T-skjorte med RV-flagg (onesize, hvit)	kr. 75stk
■ Verveblokker (stiftet 10x i hver blokk)	gratisstk
■ Presentasjonshefte om RV, historikk etc.	gratisstk

RV skal sende bestillinga til:

Navn _____
 Adresse _____
 Postnr/sted _____

Ta kontakt med ditt fylkeslag:

RV sentralt

Osterhausgt. 27, 0184 Oslo,
22 98 90 50; fax: 22 98 90 55
rv@rv.no; www.rv.no

Østfold

Anne Steinsland
Mikkelbergbakken 10, 1832
Askim, tlf: 69 88 59 40,
epost: a-steins@online.no

Akershus

Geir Christensen
Liaveien 12, 1450 Nesoddtangen,
tlf: 66 91 29 68, epost: gutt-
orm4@online.no
RV-kontoret: Osterhausgate 27,
direkte tlf 22 98 90 50, faks 22 98
90 55

Oslo (ny)

Eivind Hovig,
j.e.hovig@labmed.uio.no
RV-kontoret: Osterhausgate 27, tlf:
22 98 90 50, fax 22 98 90 55
Bystyregruppa: tlf: 22 86 19 21

Hedmark

Harald Dyrkorn
2100 Skarnes, tlf: 69 96 22 96.
epost: haralddy@online.no

Oppland

Michael Hall
Johan Castbergsgate 36, 2815
Gjøvik, tlf: 61 17 65 15,
epost: mi-ha@online.no

Buskerud

Sigbjørn Birkeland
Boks 310, 3471 Slemmestad,
tlf: 31 28 08 72

Vestfold

Per Jørgensen
Vardenlia 4 C, 3227 Sandefjord,
tlf: 33 46 53 42,
epost: perj@vestfoldnett.no

Telemark

Jan Gatevold
Nordahl Griegsvei 4, 3927
Porsgrunn, tlf: 35 51 28 50,
epost: jgatevol@online.no

Aust-Agder

Knut Henning Thygesen
Øvregate 16, 4950 Risør,
tlf: 37 15 14 51

Vest-Agder (ny)

Bjørn Tore Egeberg,
btegeb@online.no

RV-kontor: Kristian 4desgate 69,
tlf: 38 02 30 04,
e-post: rvagder@online.no

Rogaland (ny)

Leif Olsen, Admiral Cruysgate 24,
4012 Stavanger, tlf: 51 52 59 18
(p), 51 78 80 41 (j),
e-post: leolsen@online.no

Hordaland (ny)

Sigurd Solberg,
Boks 229, 5701 Voss,
tlf: 56 51 04 73 / 56 51 35 00,
e-post: sigurd.solberg@c2i.net

RV-kontor:

Postboks 992,
Vestre Torggate 6, 5808 Bergen
tlf: 55 31 64 21, faks: 55 31 99 70,
epost: bergenv@online.no

Sogn & Fjordane

Ottar Uglum
Håland, 6993 Høyanger, tlf: 57 71
29 21, epost: ouglum@sf.telia.no

Møre & Romsdal

Odd Stensholt
Solbakken 50 A, 6429 Molde,
tlf: 71 21 55 34, epost: os@sivil-
hustad.no

Sør-Trøndelag

Pål Hellesnes
Tlf: 73 50 97 05, Drillveita 4, 7012
Trondheim, epost:
palhel@stud.ntnu.no

RV-kontor: Prinsensgt. 14,

7417 Hospitalsløkkan,
tlf: 73 52 57 70, fax: 73 52 52 78

Nord-Trøndelag

Solveig Aamdal
Vestberget 11, 7650 Verdal, e-post:
solveig.aamdal@SU-NT.sni.tele-
max.no

Nordland

Gunnar Aarstein
8324 Digermulen, tlf: 76 07 68 88,
epost: gaarstei@online.no

Troms

Frøde Bygdnes: St. Olavsgt. 31,
9405 Harstad, 77 06 92 60, fax: 77
06 92 61, epost: bygdnes@online.no

Finnmark

Synnøve Thomassen
Sorenskriveveien 13, 9511 Alta,
tlf: 78 44 09 57,
epost: ocheitma@online.no

«Jobbannonse»

Vi mangler folk til følgende utvalg:
(notér kvalifikasjoner: Du må...)

Internasjonalt utvalg
- like eksotisk mat eller ha kabel-tv

EU/EØS

- ha stemt nei i 1994 og enten være bon-
de eller mot bønder i byen

Kvinneutvalg

- ha gått i minst åtte 8. marstog

Faglig utvalg

- ha møkk under negla

Innvandrerutvalg

- stå på rett side i partikampen om mus-
limskolene...

Fiskeriutvalg

- kunne tre en meitemark på kroken

Studieutvalg

- ha gått på bibliotekhøgskolen eller lest
Knøttene og Das Kapital (på tysk).

(de som alltid har trodd at RV er et hu-
mørløst parti - for dem er det nå bevist at
de har tatt feil)

Sentralkomiteen v. Håkon Lie

Med andre ord: Det er plass nok til alle
som vil bidra. Alle utvalgene har også
nettverk som du kan melde deg på og få
e-post eller annen post.

mer info fra finnolav@newmedia.no

Ja, eg vil bruke pengar på ei god sak:

- Medlemskap i Raud Valallianse, inkl. Opprør 8 ganger i året (kr. 300)
- Medlemskap i RV inkl. Opprør (trygda og studentar, kr. 100)
- Abonnere på Opprør (kr. 100)
- Medlemskap i Raud Ungdom (utan Rebell)
- Abonnere på Rebell (vanleg abo kr. 100, støtteabo kr. 200)
- Gi penger til *El Rebelde*, send giro (innsamlinga til MIR i Chile)

Ja, eg melder meg på:

- Innvandrerseminar 6.-7. mai i Oslo
- RVs sommerleir 7.-12. juli i Sandefjord

Send meg meir informasjon:

Namn: _____

Adresse: _____

Postnr., stad: _____

Porto

Rød Valgallianse
Osterhausgt. 27
0183 OSLO

Tlf: 22 98 90 50
Faks: 22 98 90 55
E-post: rv@rv.no